

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

jménem republiky

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne 20. listopadu 2015
předsedou senátu JUDr. Petrem Mrákovu a přísedícími Liborem Morávkem a Jaroslavem
Hábou *takto*:

Podle § 226 písm. b) tr. řádu se

obžalovaný

Pavel Koblížek,

české národnosti, ženatý, trvale

zprošťuje obžaloby

podané státním zástupcem Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové dne 21.9.2015,
pod č.j. 1 Kzv 68/2014-195, pro skutek spočívající v tom, že

v přesně nezjištěné době od 00,00 hod. do 00,40 hod. dne 21.12.2014 ve Vysokém Mýtě ve Chmelové ulici, poté, co mezi obžalovaným Pavlem Koblížkem, ovlivněným předchozím požíváním alkoholických nápojů, na straně jedné a poškozenými Romanem Svobodou, Lukášem Svobodou a Radkem Svobodou na straně druhé došlo před budovou klubu „Stodola“ k rozepři kvůli tomu, že neustanovená osoba, kterou mohl být sám obžalovaný či někdo z jeho doprovodu, měla do prostoru schodiště za vstupními dveřmi do budovy vstříknout obranný slzotvorný aerosol, a tím ohrožovat osoby nacházející se v klubu, bratři Svobodovi obžalovaného pronásledovali a vyzývali, aby na místě vyčkal na přivolanou hlídku policie, obžalovaný ve strachu z jejich přesily a s přesvědčením, že ho chtějí surově zbit, jim hrozil viditelně drženou palnou zbraní a nejméně jedenkrát pro výstrahu vystřelil do vzduchu, poté byl poškozenými Romanem, Lukášem a Radkem Svobodovými pronásledován tak, že před nimi pozadu ustupoval, přitom revolver držel v natažené pravé ruce před sebou a mířil na poškozené, kteří se k němu přibližovali a opakovaně ho vyzývali, aby zůstal stát, ve vzdálenosti cca 100 metrů od budovy klubu Lukáš a Radek Svobodovi přišli do fyzického kontaktu s obžalovaným a došlo mezi nimi ke krátké fyzické potyčce, při které obžalovaný Pavel Koblížek v silném rozrušení, ve strachu a zmatku, v situaci, kdy se domníval, že se nemůže ubránit, a subjektivně se obával o svůj život, v úmyslu je i usmrtit, vystřelil minimálně tři rány ze svého legálně drženého revolveru Smith Wesson, vzor 337 Air Lite Ti ráže 38 Special proti jejich tělům tak, že poškozeného Lukáše Svobodu zasáhl do oblasti levého podbřišku těsně pod levým tříslem, kdy střelný kanál vedl z pohledu poškozeného z místa vstřelu zhruba vodorovně zprava doleva a dozadu do oblasti hlavice stehenní kosti vlevo s masivním krvácením do prostoru za nástěnnou pobřišnicí, projektil nepronikl do břišní dutiny, v průběhu střelného kanálu došlo k devastaci velké stehenní žíly vlevo a toto poranění bezprostředně ohrožovalo poškozeného Lukáše Svobodu na životě a jeho smrt byla odvrácena pouze urgentním chirurgickým zákrokem, a Radka Svobodu zasáhl na pravé boční ploše hrudníku ve výši devátého mezižebří, kdy projektil pronikl do pohrudniční dutiny, přičemž v důsledku vnitřního vykrvácení poškozený Radek Svoboda krátce poté na místě zemřel (ve kterém byl spatřován zločin zabítí podle § 141 odst. 1, odst. 2, písm. a) trestního zákoníku ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku),

n e b o ť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškození:

- Lukáš Svoboda,
- Roman Svoboda,
- Roman Svoboda,
- Barbora Svobodová,
- Veronika Svobodová,
- Eva Svobodová,
- Zdeňka Pechancová,

všichni zastoupení JUDr. Pavlem Jelínkem, Ph.D., Advokátní kancelář Jelínek a partneři s.r.o., Dražkovice 181, Pardubice,

- Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Regionální pobočka Hradec Králové, Hořická 1710/19a, Hradec Králové,
- Česká pojišťovna a.s., Spálená 75/16, Praha 1, zastoupená Mgr. Radomírem Bašnarem, Česká pojišťovna a.s., Tým pohledávky Brno, Purkyňova 2845/101, Brno,

se o d k a z u j í s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování a vyhodnocení všech v hlavním líčení provedených důkazů jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech, dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním. Obž. Pavel Koblížek společně se svým bratrem Vlastimilem a kamarádem, sv. Dostál, požíval alkoholické nápoje a přivedl se do podnapilého stavu. Okolo 24.00 hod. pak společně s jmenovanými přijel ve Vysokém Mýtě ve Chmelové ulici před budovu klubu Stodola. Všichni 3 společně prošli vestibulem budovy a po točitých schodech vyšli ke vstupu do uvedeného klubu. Když zjistili, že se v klubu platí vstupné, neboť zde probíhala kulturní akce, učinili dotaz, zda by mohli dostat slevu. Obžalovaný Koblížek poté vytáhl služební průkaz příslušníka Městské policie Vysoké Mýto a opět se dotazoval, zda by mohli dostat slevu. U vstupu jednali s Lukášem Svobodou. Ten jejich požadavek odmítl a nechal přivolat svého bratra Romana Svobodu. Ten obžalovanému a jeho doprovodu sdělil, že žádnou slevu nedostanou a pokud chtějí jít do klubu, musí zaplatit vstupné a v opačném případě ať odejdou. Poté Roman Svoboda prostor opustil a vrátil se zpět do klubu. Obžalovaný a jeho společnost poté odcházeli po schodišti zpět do vestibulu a následně ven z budovy. Při odchodu Vlastimil Koblížek podržel vstupní dveře vestibulu tak, aby jimi mohl projít jeho bratr obž. Pavel Koblížek a poté, bez vědomí obžalovaného Koblížka, nastříkal do prostoru vestibulu pepřový sprej. Obž. Pavel Koblížek poté odcházel od klubu pryč, v té době byl již sám. Z budovy klubu následně vyšli Lukáš Svoboda, jeho bratr Radek Svoboda a následně i Roman Svoboda ml. Lukáš Svoboda začal vyzývat obžalovaného, aby zastavil, že je přivolaná policie. Obž. Pavel Koblížek však na toto nereagoval a začal před bratry Svobodovými ustupovat s tím, ať ho nechají být, že nic neudělal. Protože bratři Svobodové na to nijak nereagovali a pokračovali v chůzi směrem k obžalovanému, pohrozil jim slovně použitím zbraně, kterou jim rovněž ukázal. Když ani to nevedlo k tomu, aby bratři Svobodovi svého jednání zanechali, vystřelil obžalovaný jednu ránu do vzduchu jako výstražný výstřel, přitom stále před bratry Svobodovými ustupoval. Ve vzdálenosti několika set metrů od budovy klubu však poškozený Radek Svoboda obžalovaného dostihl, fyzicky ho napadl, srazil obžalovaného na zem, kde ho začal rdousit. Obžalovaný měl pocit, že se dusí, že nemůže dýchat a proto proti pošk. Radku Svobodovi vystřelil. Zasáhl ho do pravého boku, jak vyplývá

ze znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství, a to do oblasti 11tého mezižebří. Poté poškozeného ze svého těla odvalil. Ještě dříve, než se stačil postavit, přiběhl na místo Lukáš Svoboda, který k obžalovanému přiklekl. Obžalovaný z obavy o svůj život a z obavy z dalšího napadení pak vystřelil proti tělu pošk. Lukáše Svobody, kterého zasáhl do oblasti levého třísla. V době, kdy se zvedal ze země, přiběhl na místo Roman Svoboda ml., který obžalovaného udeřil do hlavy a ten opět spadl na zem. Roman Svoboda pak v dalším útoku již nepokračoval, obžalovaný z místa odešel a opodál počkal na příjezd policie. Ještě před tím, než došlo k fyzickému kontaktu s pošk. Radkem Svobodou, obžalovaný pro výstrahu a ve snaze zastavit bratry Svobodovi vystřelil do vzduchu 2 výstražné výstřely. Jak vyplynulo z výpovědi obžalovaného, tak i svědků, zejména pak Lukáše a Romana Svobody, tak v průběhu konfliktu docházelo k tomu, že si vzájemně vyhrožovali a nadávali. Poškozený Radek Svoboda v důsledku jednání obžalovaného pak utrpěl níže specifikovaná zranění, kterým na místě podlehl. Jak vyplývá ze znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství, jednalo se o zranění neslučitelná se životem a ani včasná odborná lékařská péče by neodvrátila smrt poškozeného. Pošk. Lukáš Svoboda utrpěl střelné poranění specifikované níže, které ze soudně-lékařského hlediska vykazovalo známky vážného poškození zdraví, když došlo k poškození velké cévy a hlavice kyčelního kloubu. Následky zranění se pak u pošk. Lukáše Svobody projevovaly i v průběhu hlavního líčení, kdy špatně chodil, k chůzi používal francouzské hole.

Obžalovaný Pavel Koblížek v přípravném řízení a shodně i u hlavního líčení uvedl, že společně s bratrem svědkem Dostál skutečně přijeli ke klubu Stodola, který chtěli navštívit. Uvedl, že před tím požíval alkoholické nápoje, přičemž však uváděl menší množství požitých alkoholických nápojů, než odpovídalo následně zjištěné hladině alkoholu v jeho krvi (dle znaleckého posudku měl obžalovaný v krvi 1,81-1,95 g/kg alkoholu – č.l. 1018). Po příchodu do klubu u personálu zjistili, že zde probíhá akce a je nutno zaplatit vstupné. Požádal personál o poskytnutí slevy, to bylo odmítnuto. Dále personál požádal, zda jako příslušník městské policie by mohl dostat slevu a příslušnost k městské policii doložil předložením služebního průkazu. Poté, co mu bylo sděleno, že slevu nedostane, že buď musí zaplatit vstupné, nebo odejít, tak se rozhodli se svým bratrem a Dostálou odejít. Když vyšel před budovu klubu, tak mu Dostál bratr někam zmizel a on si chtěl ulevit. V té době však na něj začali nějakí muži volat, aby počkal na příjezd policie a on nevěděl, proč. Ti muži šli neustále k němu, on se jich bál a proto vytáhl revolver, který měl u sebe a mužům sdělil, že ho proti nim použije, ať ho nechají být, že nic neudělal. Vzhledem k tomu, že ti muži ve svém jednání pokračovali, přibližovali se k němu, tak vystřelil varovný výstřel do vzduchu. Předpokládal, že to bude k zaštvnutí uvedených mužů stačit. Uvedl, že v té době k němu šla skupina čtyř mužů, po varovném výstřelu se jeden z nich schoval. Ti další tři muži nejprve k němu běželi, pak se už pohybovali rychlejší chůzí. V době, kdy vystřelil varovný výstřel, se muži od něho nacházeli ve vzdálenosti asi 10 metrů. On před těmi muži pozpátku ustupoval po ulici směrem dolů. V té době zřejmě vystřelil ještě další 2 varovné výstřely, připustil tuto možnost, ale uvedl, že si na ty výstřely nepamatuje. Následně ho jeden z mužů dostihl, srazil ho na zem, kde ho začal škrtit. Dle jeho názoru to trvalo asi 10 sekund, on se snažil vymanit, jednalo se o dynamickou akci a v jejím průběhu vystřelil proti jeho tělu. Při rekonstrukci pak obžalovaný předvedl, že Radek Svoboda na něm seděl obkročně, on se ho tlakem pistole snažil odtlačit a přitom z pistole vystřelil. Poté, co byl v průběhu hlavního líčení vyzván, aby vysvětlil, jak je možné,

že pošk. Radek Svoboda má střelné poranění na pravém boku, přičemž pokud by jeho zranění vzniklo tak, jak to předvedl při vyšetřovacím pokusu, tak by poškozený musel mít střelné poranění na levém boku. Obžalovaný uvedl, že nevylučuje, že poškozeného vstřelil do pravého boku, ale on při své výpovědi si celý konflikt vybavoval tak, jak ho předvedl při rekonstrukci. Dále obžalovaný uvedl, že poté, co postřelil Radka Svobodu, tak přiběhl druhý muž, který k němu přiklekl a řval na něho: „Tys ho zabil, já tě zabiju“. On z obavy o svůj život pak tohoto muže střelil do oblasti levého třísla. Uvedl, že hlaveň revolveru natlačil k tělu. Toto tvrzení obžalovaného je však vyvráceno znaleckými posudky z odvětví soudního lékařství prof. MUDr. Boušky a odborným vyjádřením z odvětví balistiky. Následně když se pokoušel vstát, tak přiběhl třetí muž, který ho kopl do obličeje. Obžalovaný uvedl, že v důsledku toho měl roztržené rty a krvácel. Toto tvrzení však odporuje výsledkům prohlídky těla, které provedl znalec MUDr. Havel krátce po uvedené události. Obžalovaný uvedl, že měl v důsledku jednání bratrů Svobodových strach o svůj život, nevěděl, proč ho pronásledují, a proto postupoval tak, jak byl jako policista a strážník naučený. K dotazům zmocněnce poškozených pak uvedl, že bratři Svobodovi na něho řvali: „Stůj, ty fízle, my tě sejmem. Chyťte ho, támhle je“. Když zjistil, že to platí na něho, tak dostal strach, rozhodl se, že nebude čekat, až ho někdo pro nic za nic „sejme“. K dotazům pak uvedl, že si nevšiml, zda muži, kteří ho pronásledovali, byli nějak ozbrojeni. Rovněž potvrdil, že na místě události ztratil své brýle.

Poškozený **Lukáš Svoboda** v přípravném řízení i u hlavního líčení uvedl, že v inkriminovaný den pomáhal bratru Romanovi v klubu Stodola. Zde v té době probíhal kulturní program a vstupné činilo 150,- Kč. Přišli tam 3 muži, kteří se dožalovali vstupu a obžalovaný se mu legitimoval jako policista a ptal se, zda může do klubu vstoupit zdarma. Sdělil mu, že pokud je ve službě, tak ano, ale protože je pod vlivem alkoholu, tak zřejmě nebude ve službě. Muž požadoval, aby mu zavolal majitele, proto poslal svědkyni Pechancovou pro Romana Svobodu. Ten přišel a odmítl obžalovaného a jeho společníky pustit bez placení do klubu. Ti muži začali odcházet dolů po schodišti a stříkat pepřový sprej. On proto rychle zavřel dveře, aby se to nedostalo do klubu, ale bylo již pozdě a lidé začali vybíhat ven. Venku před klubem pak byl se svým bratrem Romanem Svobodou, vyzývali obžalovaného, aby počkal, že zavolali policii, on však na to nereagoval a začal odcházet. Proto šel za obžalovaným přes parkoviště a dolů po silnici. Za ním pak šel Roman Svoboda a vzadu bratr Radek. Muž vytáhl zbraň, vystřelil, oni ho vyzývali, aby zbraň odložil. Když byl od obžalovaného ve vzdálenosti asi 4-5 metrů, tak ho obžalovaný střelil. On spadl na zem a k němu přibíhal bratr Radek, aby mu pomohl. V té době se ozval druhý nebo třetí výstřel a bratr Radek spadl na zem. U hlavního líčení pak svoji výpověď upřesnil s tím, že v době, kdy na něho obžalovaný vystřelil, tak byl od něho ve vzdálenosti asi 2-2,5 metrů. Ještě těsně před tím, než ho obžalovaný zasáhl, se podíval směrem dozadu a bratr Radek byl ještě za ním. U hlavního líčení dále upřesnil, že když se díval dozadu na bratra Radka, tak obžalovaný asi upadl a potom ho střelil. Když spadl na zem, tak obžalovaný střílel na jeho bratra, který k nim přibíhal a křičel na obžalovaného, ať ho nechá. V době, kdy on a bratr leželi na zemi, tak zjistil, že se nad ním někdo pere nebo přetahuje. Nějaký člověk v modré bundě (Vlastimil Koblížek) mu šlápl na rameno. Co dělal jeho bratr Roman Svoboda, svědek nevěděl, uvedl pouze, že byl nahoře, telefonoval s policií a pak ho viděl, když resuscitoval Radka Svobodu. Dále uvedl, že se s obžalovaným nedostal do fyzického kontaktu. K vystřikání spreje uvedl, že

si myslí, že sprej stříkal obžalovaný a myslí si to proto, že ten odcházel po schodech jako poslední. K dotazu, proč za obžalovaným šel, když na něho mířil pistolí, uvedl, že nevěřil tomu, že vystřelí, předpokládal, že je to plynová pistole a že pouze hrozí. Žádal ho, aby zbraň odložil, ale muž na to nereagoval. K dotazům pak uvedl, že v době, kdy obžalovaný střílel na Radka Svobodu, tak obžalovaný seděl na zemi. Bratr Radek k obžalovanému ani nedošel. Nedovedl vysvětlit, jak je možné, že k jejich zranění došlo z velmi krátké vzdálenosti, jak vyplývá ze znaleckých posudků a nikoliv ze vzdálenosti několika metrů, jak uvádí on, případně jeho bratr Roman. Trval na tom, že nejprve došlo ke zranění jeho osoby a následně pak k postřelení jeho bratra Radka. V době, kdy utrpěl střelné poranění, tak stál a čelem byl otočen od obžalovaného, protože se díval, kde je jeho bratr Radek. K dotazu státního zástupce uvedl, že obžalovaného před klubem viděl v okamžiku, kdy stál u stříbrného auta a močil.

Poškozený **Roman Svoboda ml.** uvedl, že v klubu probíhal program, konalo se tam vystoupení několika dýdžejů, v klubu bylo asi 130 lidí na dvou podíích a prostor restaurace byl změněn na taneční parket. Dále popsal, že se ke vstupu dostavil obžalovaný se dvěma muži. U vstupu jako ochranka byl jeho bratr Lukáš se svou přítelkyní Pechancovou. Ta za ním přišla, že u vstupu jsou tři muži a mají nějaký problém se vstupným. Šel ke vstupu do klubu a tam mu obžalovaný Koblížek, který byl podnapilý, ukazoval služební odznak a požadoval vstup do klubu zdarma. On to odmítl s tím, že musí zaplatit, protože není ve službě. Obžalovaný se rozhodl, že do klubu nepůjdou. On se vrátil do klubu a přes prosklené dveře viděl, že obžalovaný a jeho kamarádi odcházejí. Jako poslední šel po schodech obžalovaný. Vrátil se k bratrovi Lukášovi, zda je vše v pořádku. V té době uslyšeli silné zasyčení a tak s bratrem běželi po schodech dolů a ještě ze schodů viděli, jak obžalovaný odchází ven z budovy. Ucítili slzný plyn a tak otevřeli venkovní dveře a on viděl, jak u velkého stříbrného auta stojí obž. Koblížek. Volal na něho, proč to udělal a současně volal na městskou policii. Obžalovaný v té době odcházel přes parkoviště pryč a on řekl klukům, aby ho zadrželi. Bratr Lukáš a svědek Kučera se za obžalovaným vydali, společně s nimi šel i Radek Svoboda. Volali na něho, ať počká, že už jede policie a že se to vyřeší. Pak viděl, že obžalovaný vytáhl pistoli a vystřelil směrem ke klukům. Křičel na ně, ať ho nechají být, jinak že nás zastřelí. Svědek Kučera se schoval a za obžalovaným šli oni tři, jako první šel Lukáš, za ním šel Radek a jako poslední, asi tak 8-12 metrů za nimi šel on. Obžalovaný před nimi couval, postupně vystřelil další 2 rány. Za obžalovaným šel jejich bratr Lukáš, ten šel po chodníku, 2-3 metry za Lukášem šel Radek, ten šel prostředkem ulice a on byl od nich asi 12-15 metrů, přitom na obžalovaného křičeli, ať zastaví, že jede policie. Svědek uvedl, že měli v úmyslu obžalovaného chytit, hodit ho na břicho, zpacifikovat a počkat na příjezd policie. Následovaly dva výstřely, po tom prvním spadl na zem Lukáš, Radek mu šel pomoci a spadl na zem po tom druhém výstřelu. On přiběhl a mobilem udeřil obžalovaného a odhodil ho 2-3 metry stranou. Dále svědek uvedl, že ještě před příjezdem našel v prostoru, kde leželi jeho bratři, klíče, o kterých si myslel, že patří jeho bratru Radkovi. Ponechal si je a později je předal policistům. Druhý den pak na místě, kde ležel Radek Svoboda, našel brýle obžalovaného. Ty ležely u obrubníku oddělující chodník od trávníku. Svědek rovněž uvedl, že v této době se tam objevil muž v modré bundě (pozn. PS – bratr obžalovaného Vlastimil Koblížek), který se po pádu Radka na zem snažil zabránit Lukášovi, aby mu šel na pomoc. Pak došlo k zasažení Radka. Dále uvedl, že obž. Koblížek mířil i na něho, dokonce vystřelil, ale on stihl uskočit na zem. Zde ho napadl, ten muž v modré bundě. Nato přijela sanitka a policisté. K dotazům

upřesnil, že v době výstřelu byl Lukáš od obžalovaného ve vzdálenosti asi 3 metrů. Při druhém výstřelu se Lukáš shýbal na Radkem a obžalovaný byl sehnutý. Rozhodně popřel, že by se jeho bratr Lukáš dostal do kontaktu s obžalovaným. Po předestření, že oba jeho bratři byli zasaženi z bezprostřední blízkosti, svědek setrval na své výpovědi a uvedl, že to vše sledoval ze vzdálenosti 10-12 metrů. Uvedl, že obžalovaného chtěli pouze zadržet, po tom prvním výstřelu, když nebylo slyšet zásah, se domníval, že se jedná o plynovou zbraň. Nepředpokládal, že by někdo šel na diskotéku ozbrojený střelnou zbraní. Svědek nedovedl vysvětlit, proč na polici při prvním výslechu uvedl, že došlo k fyzickému kontaktu mezi obžalovaným a jeho bratry ještě před tím, že došlo k jejich zranění. Odůvodňoval to tím, že bylo špatně vidět, výhled na obžalovaného mu kryli oba bratři a muž v modré bundě, navíc byl v době výpovědi v šoku z úmrtí svého bratra. K výpovědi svědka obžalovaný uvedl, že mu bratři vyhrožovali, nadávali a hnali ho ulicí dolů.

Bratr obžalovaného **Vlastimil Koblížek** uvedl, že s bratrem a svědkem Dostál uvedený večer konzumovali alkoholické nápoje a okolo půlnoci jeli do klubu Stodola. Tam zjistili, že se do klubu platí vstupné, chtěli získat slevu, ale nakonec se rozhodli, že půjdou pryč. Při odchodu z budovy šel jako druhý, podržel bratrovi dveře a poté do vestibulu nastříkal pepřový sprej. Svědek v přípravném řízení nejprve tvrdil, že o vstříknutí spreje nic neví, následně však v tomto směru změnil svou výpověď a doznal, že to byl právě on, kdo sprej do vestibulu nastříkal. Uvedl, že obžalovaný o tom ale nevěděl, protože v té době byl již před budovou. U hlavního líčení pak svědek setrval na své změně výpovědi z přípravného řízení. Uvedl, že po odchodu šel směrem doprava se vymočit. Pak slyšel nějaký hluk, z budovy vyběhli nějací muži a křičeli na bratra něco v tom smyslu „ty svině policejní, my tě sejmem“. Bratr (obžalovaný) vytáhl pistoli a vystřelil do vzduchu. Ti chlapi se za ním rozběhli a na chodníku ho povalili. On tam běžel mu pomoci, rozehnat je. Jak leželi na hromadě, tak je postříkal pepřovým sprejem, o někoho z nich zakopl. Pak poodběhl a uviděl, že před ním je již bratr. Svědek uvedl, že za celou dobu incidentu slyšel pouze jeden výstřel. Jak bratra povalili, to přímo neviděl, viděl, až když všichni leželi na zemi. U hlavního líčení upřesnil, že v době, kdy jeho bratr vystřelil, tak on byl od něho vzdálen asi 70 metrů, ti tři muži byli od bratra vzdáleni asi tak 10 metrů. On se za nimi rozběhl až v okamžiku, kdy ti tři muži běželi za bratrem z kopce dolů. Protože tam byl zlom, tak je chvíli neviděl. Když je zase uviděl, tak muži leželi na zemi. Zda tam byl i bratr, to neviděl. Že by bratr střílel vícekrát, si svědek vůbec nevybavoval. Pak viděl, že bratr je asi 10 metrů od nich. On tu kupu těl postříkal sprejem a poodběhl směrem k bratrovi.

Svědka L. Dostál k uvedenému konfliktu uvedl, že společně s bratry Koblížkovými chtěl navštívit klub Stodola. Před vstupem do klubu se dohadovali s vyhazovačem, obžalovaný mu ukázal policejní odznak. Protože u vstupu byl hluk, museli na sebe křičet. Obsluha u vchodu je do klubu nechtěla bez zaplacení vpustit. On byl pod vlivem alkoholu, nebylo mu dobře, a proto se rozhodl, že půjde domů. Po schodech do přízemí šel on a Vlastimil Koblížek, kde byl obžalovaný, nevěděl. Po té, co vyšel před budovu, tak se rozdělili, on odcházel pryč. O tom, že by na schodech někdo z nich stříkal pepřový sprej, nic nevěděl. Venku pouze slyšel zvuk bubnů z klubu, později slyšel nějaké rány, o kterých si myslel, že jsou to petardy. Jednalo se asi o 2-3 rány. Nejprve slyšel jednu ránu, po chvíli slyšel další rány, které šly bezprostředně za sebou.

Svědka **David Kučera** uvedl, že tancoval v přední místnosti (pozn. PS – jednalo se o prostor restaurace, kde byl také taneční parket) a všiml si, že u vstupních dveří je nějaká potyčka. Nevěnoval tomu pozornost. Asi za 5-10 minut ho začaly pálit oči, přestával dýchat, a proto vyběhl ven před budovu. Tam viděl stát obžalovaného a Romana Svobodu, kteří se dohadovali. Někdo říkal, že se musí zavolat policie a vše vyřešit. Na místo také přišli Radek a Lukáš Svobodovi. Roman Svoboda jim řekl, aby obžalovaného zastavili. On vykročil směrem k obžalovanému a ten vytáhl pistoli. On se skrčil a kryl se za auty a začal ustupovat zpět do klubu. Viděl přes auta, jako bratři Svobodovi jdou směrem dolů ulicí, pak už slyšel výstřely. K dotazu uvedl, že v době, kdy na něho obžalovaný vytáhl pistolí, tak byl od něho vzdálen asi 3-4 metry. Na svědka však obžalovaný nevystřelil. On slyšel asi 4-5 výstřelů, žádný další hluk, křik, hádku neslyšel. Ke konfliktu u vstupu do klubu uvedl, že slyšel zvýšené hlasy, dveře do klubu byly otevřené, ale hlasitě tam hrála hudba. Dále uvedl, že když ho začaly štípat oči, tak vyběhl ven, ale další lidé v místnosti zůstali. K připomínce obžalovaného, že před restaurací zbraň nevytáhl, ale učinil tak, až když byl na konci parkoviště, kde se ulice stáčí dolů, svědek uvedl, že to skutečně bylo tak, že to bylo až na konci parkoviště. Potvrdil rovněž, že za obžalovaným se vydal až v době, kdy se tento snažil odejít pryč.

Zdenka Pechancová uvedla, že v uvedené době seděla společně s Lukášem Svobodou před vstupem do klubu. Přišel obžalovaný se dvěma muži a začal s Lukášem vyjednávat, zda by mohli jít do klubu zadarmo. Lukáš to odmítl a obžalovaný mu ukazoval policejní odznak. Lukáš mu řekl, že jediné co může udělat, je že zavolá šéfa. Poslal ji proto pro Romana Svobodu. Roman Svoboda obžalovanému řekl, že jestli chtějí jít dovnitř, tak musí zaplatit. Obžalovaný mu řekl, že nebude dělat problémy a odejde. Když ti muži odcházeli, byl dle svědkyně již dole ve třetině schodů, tak slyšela syčivý zvuk, který trval 2-3 vteřiny. Roman to slyšel také a tak s Lukášem a Radkem šli ven. Za chvíli se začala dusit a tak šla ven. Venku viděla obžalovaného stát u stříbrného auta, Roman Svoboda stál asi 2 metry před vchodovými dveřmi a Lukáš Svoboda se vracel do klubu zavřít dveře. Roman Svoboda volal policii, Lukáš se vrátil a šel k obžalovanému, aby mu vysvětlil, proč to udělal. Neviděla je odcházet, ale za chvíli uslyšela výstřel a z klubu vyběhl Radek Svobody a společně s Lukášem Svobodou se šli podívat k tomu místu, zda tam někoho nezastřelili. Ona dostala strach a utekla do klubu. Asi po 5 minutách šla zase ven a viděla, jak na chodníku leží Lukáš a Radek Svobodovi. Uvedla, že slyšela celkem 5-6 výstřelů. Vozidlo, u kterého stál obžalovaný, nebylo poškozeno, když později odcházela na výslech na policii, tak auto již bylo poškozeno. Dále uvedla, že obžalovaný, když chtěl jít do klubu, tak s Lukášem Svobodou hovořil více nahlas, protože byla z klubu slyšet hudba. U hlavního líčení uvedla, že za obžalovaným šli Lukáš a Radek Svobodovi, byli od obžalovaného ve vzdálenosti asi 5 metrů. První výstřel uslyšela, když všichni byli u bytovky (pozn. PS – za parkovištěm), viděla pouze siluety. Po tom výstřelu šla zpět do klubu a když byla na schodech, tak slyšela další výstřely. Dále uvedla, že neslyšela žádné kovové rány, že by někdo tloukl do plechu. Po předstření výpovědi svědka Chalupníka (viz níže), který uvedl, že ho probudily rány do plechu a poté následoval výstřel, setrvala svědkyně na tom, že vozidlo bylo v pořádku až do doby, kdy odjížděla k výslechu. Kdo vozidlo poškodil, nevěděla.

Svědka **Marek Glencner**, který bydlí v _____, uvedl, že okolo půlnoci se šel do kuchyně napít a v té době uslyšel ránu. Domníval se, že se jedná o petardu. Podíval se z okna a viděl, že od klubu Stodola jdou ulicí dolů dvě skupiny mužů, mezi kterými byla

vzdálenost asi 10 metrů. On sám to sledoval ze vzdálenosti asi 50 metrů. První dva muži jakoby couvali. Když přišli pod lampu, viděl, že jeden muž jde pozpátku má napřaženou ruku směrem k té druhé skupině, která šla za ním. Otevřel okno a slyšel nějaké nadávky. Když pod lampu přišla ta druhá skupina, tak slyšel, jak někdo z nich křičí: „Klidně si mě zastřel, já se tě nebojím“. Pak se mu obě skupiny ztratily za rohem výměníku. Ještě těsně před tím zaregistroval, že jeden muž z té druhé skupiny zrychlil, udělal 3-4 zrychlené kroky a dostal se před ostatní muže. Když muži zmizeli za trafostanicí, tak v krátkém sledu po sobě slyšel 3-4 výstřely. U hlavního líčení svědek vypovídal v podstatě shodně, uvedl, že po výstřelech slyšel, jak někdo křičel: „Tys ho zabil“. Dále upřesnil, že slyšel 2 nebo 3 výstřely. Dále uvedl, že viděl jednoho muže, jak couvá dolů ulicí a za ním šly další 2-3 muži. Okolo toho první muže se pohybovala ještě nějaká další osoba. K dotazům upřesnil, že poté, co muži zmizeli za trafostanicí, tak po 5-10 vteřinách se ozvaly výstřely, které šly rychle za sebou, tak v rozpětí 2-3 vteřin.

Svědka **Jiří Chalupník**, který bydlí v přípravném řízení uvedl, že již spal, když ho probudil rachot a křik. Šel se podívat z okna a viděl, jak jedna skupina mužů pronásleduje další skupinu. Ti pronásledovatelé něco křičeli. Poté uslyšel 2 výstřely, připadalo mu to jako výstřely do vzduchu. Slyšel, jak někdo řval: „Jestli ho zastřelíš, tak tě zabiju“. Pak následovaly další asi 3 výstřely. Následně viděl, jak někdo běží ulicí zpět nahoru a křičí: „On ho zabil“. Postavení jednotlivých osob pak vyznačil na leteckém snímku místa činu. Pod číslem 3 označil místo, kde došlo ke střetu obou skupin, uvedl, že ti hoši z druhé skupiny začali mlátit tu první. Teprve pak se ozvaly výstřely. U hlavního líčení upřesnil, že z okna viděl nějakého muže, ten se otáčel a další 2 muži utíkali za ním. Asi tak 40-50 metrů od něho ho dostihli a začali ho mlátit, pak zaslechl výstřel a po chvíli zaslechl 2-3 výstřely. Na místo přiběhl ještě jeden muž, ten později křičel to, že „on ho zastřelil“. K dotazům uvedl, že ho probudily rány do plechu. Dále uvedl, že první výstřel padl, když ti dva muži tloukli toho prvního. Uvedl, že v době střelby nikdo neležel na zemi, po předestření výpovědi obžalovaného, že v době střelby ležel na zemi, svědek uvedl, že to není schopen říci, že vše bylo rychlé, byl to moment. Po výstřelech viděl jednoho muže ležet na zemi, druhý byl přikrčený, trochu v sedě. Ten první muž seděl o něco dál na trávě. Svědek uvedl, že celý konflikt nesledoval, protože se mezi tím bavil s manželkou. Uvedl, že ti dva toho prvního muže doběhli a jeden se na něho vrhnul a oba ho začali tlouci. Zda někdo z nich spadl na zem, neviděl. Když ten muž střílel, tak byl dle svědka na bobku. Po výstřelu jeden muž spadl na bok, dle svědka byl v době výstřelu přikrčený. Dále uvedl, že druhý den ráno viděl rozbité auto a hovořilo se o tom, že se spletli a mysleli si, že jde o auto obžalovaného. Manželka svědka **Alena Chalupníková**, jejíž výpověď byla u hlavního líčení přečtena, neuvedla k projednávané věci nic podstatného. Probudil je hluk, oknem viděla, že se tam nějakí lidé honí. Slyšela asi 4 rány, dle jejího názoru to vypadalo jako by někdo střílel. Pak viděla, jak někdo leží na zemi a okolo byli nějakí lidé.

Roman Svoboda st. uvedl, že mu telefonoval syn Roman, že do klubu vtrhla banda policistů a vystříkala klub slzným plynem. Když se synem hovořil, tak uslyšel výstřel a syn mu sdělil, že po nich střílejí. Pak se hovor přerušil. Když se synovi opět dovolal, tak mu řekl, že bratr Radek je mrtvý a proto jel do Vysokého Mýta. V té době tam již byla policie, lékaři již odjeli s jeho synem Lukášem. U hlavního líčení se následně vyjadřoval k provedeným důkazům, kritizoval práci policie. Uvedl, že se jim přihlásil pracovník pardubické nemocnice

a vyprávěl jim o poměrech, které panují na oddělení soudního lékařství. V této souvislosti předal soudu DVD s nahrávkou výpovědi svědka Daleckého s tím, že tento byl účasten pitvy jeho syna Radka. Dále uvedl, že svědek hovořil o tom, jak znalec Havel zaměňoval důkazy a nechal se korumpovat. Uvedená nahrávka byla v průběhu hlavního líčení přehrána a k jejímu obsahu se vyjádřil znalec MUDr. Havel a byl také vyslechnut jako svědek Lukáš Dalecký (č.l. 1665). Od syna se druhý den dozvěděl, že na místě našel klíče a také brýle. Ty prý byly obžalovaného. Rovněž uvedl, že na místě k němu přišel muž a stěžoval si, že mu někdo rozbil auto. Jednalo se o auto jednoho účinkujícího. On se mu za syna Romana omluvil a zajistil mu dopravu do Prahy. Zda vozidlo rozbil syn Roman, nevěděl, omlouval se proto, že to bral tak, že Roman jako majitel klubu je za to odpovědný.

V průběhu hlavního líčení byl vyslechnut i **Martin Ťopek**. Ten uvedl, že byl zčásti přítomen natáčení výše uvedeného DVD se svědkem Daleckým. O nahrávání byl informován svým zdrojem, jehož totožnost odmítl prozradit.

Svědka **Lukáš Dalecký** ke vzniku nahrávky uvedl, že o výsledky pitvy se zajímala jeho známá a ta ho požádala, zda by se nechtěl setkat s otcem Radka Svobody. On souhlasil, a proto za ním přišel Roman Svoboda st. a další lidé, kteří s ním natočili rozhovor. Pak s ním odešli k JUDr. Jelínkovi, kde vše vyprávěl. U hlavního líčení pak svědek setrval na tom, co řekl na uvedené nahrávce. V průběhu výslechu však působil nejistě, nebyl schopen vysvětlit rozpory ve své výpovědi. V závěru k dotazům soudu připustil, že je trestně stíhán pro majetkovou trestnou činnost, která souvisela s jeho zaměstnáním na oddělení soudního lékařství a byla také důvodem pro ukončení pracovního poměru. Uvedl, že v době pitvy již nebyl zaměstnancem nemocnice.

Se souhlasem obžalovaného a státního zástupce byly následně v průběhu hlavního líčení přečteny výpovědi následujících osob.

Simona Viktorínová (č.l. 342-347) - matka bratrů Svobodových - uvedla, že o celé věci se dozvěděla až druhý den ráno, tj. 21.12.2014. Ten den za ní přijeli policisté a sdělili jí, že její syn Radek je mrtev. Následně hovořila se synem Romanem, který jí to potvrdil a uvedl, že Lukáš je v kritickém stavu v nemocnici. Dále jí sdělil, že střelil policista.

Kryštof Peterka (č.l. 443-447) - manažer jednoho z vystupujících - uvedl, že ke klubu Stodola přijeli okolo 24,00 hod. a zaparkovali vozidlo zn. CITROEN stříbrné barvy před klubem. S vystoupením začali okolo 00,15 hod., trvalo asi 45 minut. Pak probíhalo focení, ale přišla barmanka s tím, že se klub zavírá. Potom odešli a venku zjistil, že jejich vozidlo bylo poničeno. Opakovaně volal na policii, ale nikdo nepřišel. Pak si všiml rozruchu před klubem a přihlásil se u policistů jako majitel poničeného vozidla. Pak přišel Roman Svoboda st. a řekl mu, že vozidlo jim poničil v amoku jeho syn Roman, který se domníval, že vozidlo patří útočníkům. Až venku se dozvěděl, co se stalo, on si ničeho nevšiml.

Martin Langer (č.l. 449-457) - strážník Městské policie Vysoké Mýto - uvedl, že dne 20.12.2014 v 19,00 hod. nastoupil do služby s kolegou Merkle. V 00,28 hod. dostali oznámení, že volal Svoboda, že mu nějakí muži vystříkali klub Stodola slzným plynem, že ví, že jsou to policisté, Jeli na místo, cestou se zastavili na Policii ČR a požádali o spolupráci.

Dále svědek popsal, jak to vypadalo na místě celé události. Obdobně vypovídal i další strážník Městské policie Vysoké Mýto **Jan Merkl** (č.l. 459-465).

Karel Seidl (č.l. 467-473) uvedl, že v uvedený den pracoval v klubu Stodola jako barman. Popsal konflikt u vstupních dveří, kde se dohadovali Lukáš a Roman Svobodovi s nějakými hosty, kteří chtěli jít dovnitř zadarmo. Uvedl, že obžalovaný se prokazoval služebním průkazem. Dále uvedl, že muži odešli dolů a tam vypustili pepřový sprej. Ten sprej byl cítit asi 5 minut, s hosty otevřeli okna. Ke konfliktu u vchodu uvedl, že obžalovaný po první hádce odešel dolů a vrátil se asi za 5 minut a pak na místě zůstal i Roman Svoboda. Znovu se dožadovali vstupu a když neuspěli, tak odešli dolů a dole u dveří v suterénu vypustili pepřový sprej. On na sobě pociťoval účinky spreje. Dále hovořil o tom, že volali policii. Za ním na bar po odchodu obžalovaného přišel Lukáš Svoboda, aby s ním šel ven. On nemohl, ale slyšel to Radek Svoboda, a tak šel s bratrem ven on.

Lumír Dobiáš (č.l. 493-498) uvedl, že spal doma v Probudil ho nějaký hluk, ozvaly se rány, jako od petardy. Po té ráně slyšel někoho křičet „ty zmrde, ty tady budeš střílet“. Pak slyšel, jak někdo běží ulicí, slyšel nadávky, hluk se vzdaloval. Pak slyšel další výstřely, kterých bylo asi 5. Z okna se nedíval. Později zaregistroval modrá blikající světla. Mezi prvním výstřelem a těmi dalšími uplynulo asi 3-5 minut.

Miluše Hlavatá (č.l. 500-504) uvedla, že ji okolo 00,30 hod. vzbudil řev a slyšela, že někdo běží. Pak zaslechla dva výstřely a po chvíli další dva. Pak slyšela, jak někdo křičí, ať ho nechají být, že jsou to stejné kurvy.

Ladislav Bajzík (č.l. 506-511) uvedl, že byl v klubu se svou přítelkyní Pivarčovou. Ta viděla, jak Radek Svoboda odchází naštvaný z klubu. Svědek uvedl, že asi v té době vystříkali ten pepřový sprej. Asi po 5 minutách se přesunuli do vedlejší místnosti a potkali dívku, která byla u vchodu s Lukášem Svobodou, ta plakala a sdělila jim, že zastřelili Radka. S kamarádkou vyšli ven a tam již byla policie. Dále uvedl, že se v klubu hovořilo o tom, že sprej vystříkal ten druhý policista, co tam byl s Koblížkem. On sám žádný pepřový sprej necítil.

Jiří Hottmar (č.l. 515-520) uvedl, Právě se šel sprchovat, bylo to okolo 23-24,00 hod., když přiběhla kamarádka, že zaslechla dva výstřely. Šel dolů a tam mu kamarádka Lukáše Svobody (Pechancová) řekla, že zastřelili Radka Svobodu. Dále uvedl, že asi před 15 lety chodil na diskotéky do Tisové. Tam chodil i obžalovaný se svým bratrem a vyvolávali tam potyčky. Svědek dále uvedl, že se náhodně setkal v Brandýse nad Orlicí se známými Ondrou Doktorem a Jiřím Šmejdiřem, kteří mu sdělili, že obž. Koblížek byl najatý starostou Vysokého Mýta k tomu, aby v klubu Stodola udělal pořádek a taková opatření, aby byl klub uzavřen. Také mu řekli, že obžalovaný není žádný beránek, že při výslechu zmlátil nějakého „náctiletého“ kluka. Proto ho prý vyhodili od Policie ČR. Skutečnosti uvedené tímto svědkem však Ondřej Doktor (č.l. 539) a Jiří Šmejdiř (č.l. 533) nepotvrdili. Popřeli, že by se se svědkem v jím uvedené době setkali a hovořili. Stejně tak tvrzení svědka popřel starosta Vysokého Mýta svědek **František Jiraský** (č.l. 547). Soud následně konstatoval listinné materiály týkající se trestního stíhání svědka J., Hottmara (č.l. 1277-1299).

Bohumil Roub (č.l. 523-531) uvedl, že pracoval jako novinář. Dne 21.12.2014 okolo 01,00 hod. mu telefonoval Roman Svoboda st., že mu policisté zastřelili dva syna. On proto jel do Vysokého Mýta. Dále vypovídal k okolnostem, za kterých připravoval reportáže o události pro TV Prima. Informace čerpal od Romana Svobody st. a od svých kontaktů, které odmítl identifikovat.

Ing. Miloslav Soušek (č.l. 553-558) - bývalý starosta Vysokého Mýta - se pouze vyjádřil k osobě obž. P. Koblížka. K jeho práci jako strážníka městské policie neměl zásadní výhrady. Uvedl, že v letních měsících si lidé v okolí klubu Stodola stěžovali na hluk. To se řešilo, žádné další výraznější problémy s klubem nebyly. Obdobně vypovídal i **Jaromír Antl** (č.l. 564-570), který je velitelem Městské policie Vysoké Mýto

MUDr. Michal Gregar (č.l. 572-577) - pracovník Záchrané služby - popsal svou činnost na místě události. Uvedl, že postřeleného muže se dotazovali na okolnosti vzniku jeho zranění. Zda a co jim řekl, si nepamatoval. Uvedl, že obžalovaného si všiml, jak sedí asi 20 metrů od zraněných mužů.

Karolína Honlová (č.l. 579-583) v inkriminovaný den pracovala jako zdravotní sestra na Záchrané službě a společně s MUDr. Gregarem vyjela na místo. Popsala situaci na místě události. Pošk. Lukáše Svobodu převáželi do nemocnice a on jím cestou popsal, jak se celá událost stala. Vše svědkyni popsal v podstatě shodně jako při své svědecké výpovědi.

Michal Kapras (č.l. 585-589) uvedl, že v uvedený den byl společně ve službě s kolegou P. Kočím, Sloužil na Obvodním oddělení Policie ČR v Chocni. Operačním důstojníkem byli vysláni do Vysokého Mýta. Tam mělo dojít k potyčce u klubu Stodola. Cestou dostali informaci, že se na místě střílelo a aby si proto oblékli neprůstřelné vesty. Dále popisoval svou činnost po příjezdu na místo události. Strážníci Městské policie Vysoké Mýto mu na místě sdělili, že již zadrželi střelce a ještě další osobu. Tito seděli v jejich autě.

Marian Podlužanský (č.l. 591-595) uvedl, že v inkriminovaný večer v klubu Stodola vystupoval jako jeden z dýdžejů. Okolo půlnoci přešel z velkého sálu do malého (prostor restaurace), kde cítil podivný zápach, jako od slzného plynu. Sešel proto před budovu, kde byli nějací lidé. Ti hovořili o tom, že někdo tam skutečně vystříkal slzný plyn nebo pepřový sprej. Viděl, že vlevo od budovy na parkovišti se členové ochranky pokoušejí zastavit muže, který ten sprej pravděpodobně vystříkal. Viděl, že ten muž vytáhl zbraň a on se schoval za roh. Zde s ostatními zůstal až do konce střelby. Pak se šel z parkoviště podívat, co se stalo a viděl osoby ležící na zemi a jedna osoba u nich stála. Šel k nim, jeden muž ležel na zádech a měl poraněné břicho nebo nohu nebo třísla. Na ráně si držel ruku. Viděl opodál stojícího muže, druhý seděl na zemi. Podle jeho názoru to byli ti útočníci. Pak se věnoval druhému muži, který krvácel, ale on nemohl najít místo zranění. Ten muž najednou začal chřaptět, cukat se a nakonec zemřel. Pak hovořil s operátorkou záchrané služby, prováděl srdeční masáž toho druhého muže, a to až do příjezdu lékaře. Dále uvedl, že neviděl, že by ochranka toho muže, kterého chtěla zastavit, nějak napadla. Slyšel pouze, že na něho křičeli. Výstřely slyšel, když ti muži postupovali dolů ulicí. Výstřelů bylo více, ale nevěděl přesně kolik. Situaci popsal tak, že ten muž ustupoval a byl k ochrance otočen čelem. Ochranka proti němu postupovala tak, že muži byli vedle sebe, jejich formace vypadala jako písmeno V.

Iva Voříšková (č.l. 598-602) uvedla, že bydlí v Chmelové ulici. V inkriminovanou noc okolo 00,30 hod. slyšela tři rány. Domnívala se, že někdo jim něco hodil na auto. Šla se podívat z okna a když je otevřela, slyšela, jak nějaký muž říká „oni ho zastřelili“. Šla se podívat z druhého okna, kde viděla osobu ležící na zemi a další dvě osoby. Později viděla, jak nějací muži oživují ležící postavu. Jako zdravotní sestra chtěla jít pomoci, ale v té době tak již přijela sanitka a policejní vozidlo. Uvedla, že rány následovaly rychle za sebou.

Petr Kment (č.l. 604-611) - sanitář oddělení soudního lékařství Pardubické nemocnice a.s. - byl vyslechnut k průběhu pitvy pošk. R. Svobody. Dle svědka se pitvy zúčastnili dva lékaři – MUDr. Havel a primář MUDr. Toupalík, dále dva policisté a on. Lékaři si pořizovali zvukový záznam z průběhu pitvy, který jim následně slouží jako podklad pro znalecký posudek. V televizi viděl reportáž TV Prima, kde byl nařknut dr. Havel. On sám o průběhu pitvy s nikým nehovořil, nikdo ho o to nežádal. Lukáše Daleckého zná, dle něho má dluhy, je lhář, který má problémy se zákonem a již dříve měl problémy s krádežemi. Dále uvedl, že Dalecký nebyl přítomen pitvě zemřelého, nebyl na pitevním sále. Připustil, že však mohl být v budově a vyřizovat si věci k nástupu do zaměstnání.

Zdeňka Horáková (č.l. 623-626) uvedla, ulici a v inkriminovanou noc nic zvláštního neslyšela. Ráno zjistila, že v kuchyni mají na podlaze sklo. Následně zjistila, že kuchyňské okno je rozbité a mezi skly našla kulku. Škodu jí uhradila pojišťovna. Spoluúčast činila 1.000,- Kč. Obžalovaný u hlavního líčení doložil, že jmenované uvedenou částku uhradil.

Pitva zemřelého Radka Svobody byla provedena soudními znalci z odvětví soudního lékařství, a to prim. MUDr. Pavlem Toupalíkem, Ph.D. a MUDr. Radovanem Havlem, kteří následně vypracovali i znalecký posudek (č.l. 888-916). Následně pak soudní znalec **MUDr. Radovan Havel** vypracoval další znalecké posudky z odvětví soudního lékařství (č.l. 954-990, 992-1008, 1014-1020) a následně byl jako znalec v přípravném řízení vyslechnut k závěrům svých znaleckých posudků a zejména k závěrům znaleckého posudku vypracovaného na základě žádosti zmocněnce poškozených. U hlavního líčení byl v procesním postavení znalec vyslechnut MUDr. Radovan Havel, který vypovídal v podstatě shodně se závěry svých znaleckých posudků a shodně se svou svědeckou výpovědí. Z výše uvedených důkazů pak bylo zjištěno, že MUDr. Radovan Havel provedl prohlídku těla poškozeného Radka Svobody přímo na místě činu dne 21.12.2014 a následně dne 22.12.2014 provedl soudní pitvu. Znalec dospěl k závěru, že poškozený Radek Svoboda zemřel násilnou smrtí v důsledku střelného poranění trupu – zástřelu. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo vnitřní vykrvácení při zástřelu trupu projektilem vystřeleným z krátké střelné zbraně. Vstřel se nacházel na **pravé** boční ploše hrudníku ve výši 11tého žebra, střelný kanál směřoval poměrně strmě vzhůru zprava doleva (z pohledu poškozeného), mírně dozadu přes 11té žebro, pravý jaterní lalok, bránici, dolní lalok pravé plic, jícen, levou hlavní průdušku, horní lalok levé plic a dále pronikl prvním mezižebřím vlevo vzadu do oblasti za levou klíční kostí zevně, kde byl projektil nalezen. V průběhu vstřelného kanálu byly zasaženy obě plic a další vnitrohruční struktury, což vedlo k masivnímu krvácení do pohrudničních dutin, kde bylo zajištěno celkem 2.400 ml krve. Dle znalce došlo k smrti poškozeného v první hodině po půlnoci dne 21.12.2014. Dle znalce došlo k smrti poškozeného v důsledku

vnitřního vykrvácení v průběhu několika málo minut po vzniku poranění. Pokud by poškozený toto zranění přežil, jednalo by se ze soudně-lékařského hlediska o těžkou újmu na zdraví, neboť došlo k poškození důležitého orgánu – plic a hrudní dutiny. V závěru pak znalec konstatoval, že poranění poškozeného mělo jednoznačně smrtelný charakter. Bezprostředně po vzniku střelného poranění u poškozeného došlo k rozvoji tzv. hemoragického šoku v důsledku masivního vnitřního krvácení, velmi rychle u něho došlo ke ztrátě vědomí a následně smrti. Poranění poškozeného byla takového charakteru, že jeho smrt nemohla odvrátit ani okamžitě poskytnutá specializovaná lékařská pomoc. Toxikologickým vyšetřením biologického materiálu pak bylo zjištěno, že poškozený v době smrti nebyl pod vlivem alkoholických nápojů ani jiných toxikologicky významných látek. Vedle již uvedeného zástřelu pak na těle poškozeného byly zjištěny drobné oděrky na kolenních kloubech a na pravém zápěstí, přičemž dle znalce tato poranění mohla vzniknout při potyčce poškozeného s obžalovaným, např. pádem na pevnou podložku s nárazem kolen, manipulace se zápěstím rukou druhé osoby. Znalec dále uvedl, že ke vstřelu došlo z relativní blízkosti – v dosahu doplňkových faktorů výstřelu. V okolí vstřelu byly prokázány doplňkové faktory výstřelu, které svědčí pro to, že se jednalo o vstřel z tzv. relativní blízkosti. Dle znalce pak doplňkové faktory výstřelu jsou na povrchu těla detekovatelné, pokud se ústí hlavně nachází ve vzdálenosti několika cm od povrchu těla zasažené osoby, obvykle se jedná o vzdálenost odpovídající max. dvounásobku délky hlavně zbraně. Dle znalce se v konkrétním případě jednalo o vzdálenost 5-10 cm. Znalec se dále vyjádřil k poloze, ve které se střelec a poškozený nacházeli v okamžiku vzniku střelného poranění. Znalec dospěl k závěru, že k výstřelu došlo s největší pravděpodobností v situaci a vzájemné poloze střelce a poškozeného, které popsal ve své výpovědi obž. Koblížek, tj. že střelec se nacházel v poloze vleže a vystřelil směrem vzhůru nad sebe na tělo poškozeného, který se nacházel v této době nad ním. Hlaveň zbraně se v té době nacházela několik cm od trupu poškozeného. Znalec v tomto případě uvedl, že výpovědi Lukáše Svobody a Romana Svobody, kteří popisovali, že ke střelbě došlo na vzdálenost několika metrů, v žádném případě neodpovídají objektivně zjištěnému zranění.

Znalec MUDr. Havel ještě dne 21.12.2014 provedl prohlídku těla obž. Pavla Koblížka a jak vyplynulo ze závěrů znaleckého posudku, tak na těle obžalovaného zjistil následné úrazové změny – nad klouby mezi prvním a druhým článkem druhého a třetího prstu vlevo drobné oděrky velikosti do 4 mm, povrchní sedření kůže pod pravým kolenem o velikosti 5x7 mm, pod levým kolenem zcela povrchní škrabovitá oděrka délky 8 mm. Dle znalce mohlo ke vzniku uvedených poranění dojít v průběhu potyčky při pádu s nárazem kolen na pevnou podložku, poranění na prstech levé ruky mohla vzniknout v průběhu potyčky při obranném pohybu levé ruky proti útoku nebo naopak při úderu levou rukou.

Ve znaleckém posudku ze dne 5.3.2015 (č.l. 954-990) se znalec MUDr. Havel zabýval poškozením zdraví, ke kterému mělo dojít u poškozeného Lukáše Svobody. V tomto případě znalec uvedl, že po odborné konzultaci s ošetřujícím lékařem MUDr. Pirklem a z obsáhlé zdravotnické dokumentace dospěl k závěru, že dne 21.12.2014 utrpěl poškozený Lukáš Svobody střelné poranění trupu – zástřel. Na těle poškozeného byl zjištěn vstřelový defekt nad levým tříselným kanálem, střelný kanál probíhající z místa vstřelu zprava doleva (z pohledu poškozeného), jen mírně vzad, mírně dolů do oblasti hlavice stehenní kosti vlevo s jejím roztržením. Zde pak operující chirurg našel projektil. V průběhu střelného kanálu byla zasažena společná stehenní žíla, v důsledku čehož došlo k masivnímu krvácení do okolí. Pro toto poranění pak byl poškozený Lukáš Svoboda dne 21.12.2014 operován. Z charakteru a lokalizace zjištěného střelného kanálu dle znalce vyplývá, že proti oblasti levého třísla

poškozeného působil vystřelený kulový projektil, přičemž vstřel se nacházel nad levým tříselným kanálem. V okolí vstřelu nebyly prokázány tzv. doplňkové faktory výstřelu, okraje vstřelového defektu nesly známky zhmoždění s lemem odření a s ohledem na charakter směřování střelného kanálu lze ze soudně-lékařského hlediska konstatovat, že zbraň byla v okamžiku výstřelu v kontaktu s tělem (oděvem) poškozeného. Znalec z toho dovozoval, že se jednalo o vstřel z absolutní blízkosti. Dle znalce k výstřelu došlo s největší pravděpodobně v situaci a vzájemné poloze obžalovaného a poškozeného, kterou popsal ve své výpovědi obž. Koblížek, tj. že střelec se nacházel v poloze vleže a vystřelil tím způsobem, že přiložil zbraň do oblasti levého třísla poškozený, který se v této době nacházel s největší pravděpodobností v poloze vleže nad nebo spíše vedle těla střelce. K výpovědím svědků Lukáše a Romana Svobody, kteří popsal střelbu na vzdálenost několika metrů do stojící osoby, znalec hodnotil tak, že tyto ze soudně-lékařského hlediska v žádném případě neodpovídají objektivně zjištěnému zranění. Naopak popis události ze strany obžalovaného, vznik uvedeného poranění ze soudně-lékařského hlediska velmi uspokojivě vysvětluje. Zranění poškozeného Lukáše Svobody znalec hodnotil jako těžkou újmu na zdraví, kdy došlo k poškození důležitého orgánu, tj. velké stehenní žíly a současně se jednalo o delší dobu trvající vážnou poruchu zdraví, které poškozeného dlouhodobě podstatným způsobem omezovalo v obvyklém způsobu života. Dle znalce v důsledku porušení velké žíly došlo k masivnímu krvácení, kdy odhadová ztráta krve činila cca 3 litry. Smrtelný následek v důsledku narůstajícího hemoragického šoku byl odvrácen pouze provedením vysoce specializovaného chirurgického zákroku.

Další znalecký posudek z odvětví soudního lékařství vypracoval MUDr. Radovan Havel poté, co se dne 26.3.2015 účastnil rekonstrukce na místě činu. V závěru svého znaleckého posudku uvedl, že setrvává na závěrech, ke kterým dospěl při vypracování svého prvního posudku, tj. že v případě Radka Svobody byly v okolí střelu jednoznačně prokázány doplňkové faktory výstřelu, které jednoznačně svědčí pro to, že se jednalo o vstřel z tzv. relativní blízkosti. Setrval i na tom, že popis střelby tak, jak to učinili Roman a Lukáš Svobodovi v průběhu rekonstrukce, kdy uvedli, že střelba na Radka Svobodu byla ze vzdálenosti více metrů (4,3, resp. 11 metrů), a to do stojící osoby, ze soudně-lékařského hlediska v žádném případě neodpovídá objektivně zjištěnému zranění. Taková střelba neodpovídá jak zjištěné vzdálenosti hlavně zbraně od těla poškozeného, tak průběhu střelného kanálu. S ohledem na jeho průběh lze konstatovat, že k výstřelu došlo s největší pravděpodobností v situaci a vzájemné poloze obžalovaného a poškozeného, kterou popsal ve své výpovědi obžalovaný a následně ji demonstroval při provádění rekonstrukci. Uvedl, že obž. Koblížek při rekonstrukci demonstroval, že přiložil zbraň k levému boku poškozeného, což však neodpovídá objektivně zjištěnému vstřelu na pravé straně trupu poškozeného, jak bylo zjištěno při soudní pitvě. K tomu znalec uvedl, že poškozený v poloze nad tělem obžalovaného pravděpodobně měnil svoji polohu a tudíž mohlo dojít k tomu, že v době výstřelu byl vůči zbrani natočen pravým bokem, např. při rotaci svého trupu v rámci potyčky. Následně došlo k výstřelu z velmi malé vzdálenosti a vstřelný kanál, který směřoval strmě nahoru, rovněž odpovídal poloze střelce (obžalovaného) a poškozeného tak, jak to popsal obž. Koblížek. V závěru uvedl, že ze soudně-lékařského hlediska popis události ze strany obžalovaného může vznik uvedeného zranění za uvedených okolností dobře vysvětlit, a to na rozdíl od toho, jak celou událost popsal svědci Roman a Lukáš Svobodovi. Jejich popis vzniku zranění neodpovídá soudně-lékařským zjištěním a dle znalce se pohybuje daleko mimo hranice reality. I v případě poškozeného Lukáše Svobody znalec, poté, co se zúčastnil

rekonstrukce celé události, setrval na závěrech svého znaleckého posudku. Setrval na závěru, že v tomto případě došlo ke vstřelu v okamžiku, kdy zbraň byla v kontaktu s tělem poškozeného. I v tomto případě uvedl, že ze soudně-lékařského hlediska popis události ze strany obžalovaného může vznik uvedeného zranění Lukáše Svobody velmi uspokojivě vysvětlit a zcela přesně koresponduje se zjištěným zraněním. Popis události Romanem a Lukášem Svobodovými pak v žádném případě neodpovídá soudně-lékařským zjištěním, pohybuje se mimo hranice reality. Dle znalce ke zranění Lukáše Svobody nemohlo dojít za situace, kdy na Lukáše Svobodu mělo být obžalovaným střeleno na vzdálenost více metrů a do stojící osoby.

V dalším znaleckém posudku (č.l. 1014) se znalec MUDr. Havel zabýval stupněm ovlivnění obž. Koblížka požitými alkoholickými nápoji. Ze závěru jeho znaleckého posudku pak bylo zjištěno, že hladina alkoholu v krvi obžalovaného dne 20.12.2014 ve 23.30 hodin se pohybovala v rozmezí 1,81 – 1,95 g/kg alkoholu.

V průběhu přípravného řízení zmocněnec poškozených předložil znalecký posudek, který byl vypracován znalcem z odvětví toxikologie **Ing. Jaroslavem Zikmundem** (č.l. 1322). Znalec se v posudku zabýval stupněm ovlivnění obžalovaného v době inkriminované události a vyjadřoval se i k závěrům znalce MUDr. Havla. Znalec Zikmund dospěl ke stejným závěrům jako znalec MUDr. Radovan Havel. Uvedenému znalci pouze vytkl to, že v závěrech svého znaleckého posudku uvádí pouze minimální hodnoty, přičemž správně by měl uvádět rozpětí hodnot.

Zmocněnec poškozených v průběhu přípravného řízení předložil rovněž znalecký posudek z odvětví soudního lékařství, který na základě jeho žádosti vypracoval soudní znalec **prof. MUDr. Ivan Bouška, CSc.** (č.l. 1339-1365). Prof. MUDr. Bouška v závěrech svého znaleckého posudku pak dospěl v podstatě ke stejným závěrům jako MUDr. Havel. Jeho posudek však zpochybňoval závěry znalce MUDr. Havla, konkrétně jeho tvrzení, že zranění poškozeného Radka Svobody mohlo vzniknout způsobem, který v rámci rekonstrukce demonstroval obž. Koblížek. Dále prof. MUDr. Bouška uvedl, že na těle obžalovaného Koblížka, konkrétně v oblasti krku, nebyly zjištěny žádné známky, které by nasvědčovaly tomu, že obžalovaný byl škrcen, rdoušen, poškozeným Radkem Svobodou tak, jak to popisoval obž. Koblížek.

Ještě v průběhu přípravného řízení byl znalec MUDr. Havel seznámen se závěry znaleckého posudku prof. MUDr. Boušky a následně byl k tomuto podrobně vyslechnut v procesním postavení znalce (č.l. 1378-1386). V této výpovědi znalec setrval na závěrech svého znaleckého posudku. K námitce prof. MUDr. Boušky uvedl, že ve svém znaleckém posudku se vyjádřil tak, že ke zranění Radka Svobody a Lukáše Svobody mohlo dojít v situaci, kterou při rekonstrukci demonstroval obž. Koblížek, tedy nikoliv, že k jejich poranění došlo striktně a přesně tak, jak ukazoval při rekonstrukci, ale v situaci, kdy oba poškození byli v poloze nad obž. Koblížkem. Tomu jednoznačně odpovídá vstřelný kanál zjištěný u pošk. Radka Svobody a není možné si představit, že by byl zasažen v jiné poloze, např. v té, kterou při rekonstrukci demonstrovali Roman a Lukáš Svobodovi. Pokud se jedná o demonstraci vzniku poranění ze strany obž. Koblížka s ohledem na levou či pravou stranu těla, tak uvedl, že jak on, tak prof. MUDr. Bouška od samého začátku uváděli, že tato demonstrace neodpovídá vstřelu, který byl zjištěn na pravé straně těla. On se ve svém znaleckém posudku (č.l. 992) pokusil teoreticky vysvětlit, jakým způsobem mohlo dojít

k zasažení pravé strany hrudníku pošk. Radka Svobody. Poukázal na to, že znalci vždy vycházejí z objektivně zjištěného zranění a nikoliv z výpovědi či z popisu události ze strany přítomných osob. Ke stopám, resp. jejich neexistenci, po škrcení, rdoušení na krku obžalovaného uvedl, že při prohlídce těla obž. Koblížka několik hodin po celé události nezjistil žádná viditelná poranění v oblasti krku, proto nemůže hodnotit subjektivní údaje obžalovaného při popisovaném mechanismu rdoušení. Při mechanismu rdoušení záleží na řadě faktorů, jedním z nich je intenzita stisku, jeho délka, dalším faktorem je použití dlaňové části prstů nebo nehtů, svou roli hraje i tkanina, která se může nacházet mezi rukou a povrchem krku. Subjektivní vnímání takového útoku je pak velmi individuální a nelze je objektivizovat. Dále uvedl, že jsou známy i případy, kdy při stlačení krku může dojít ke stíštění nervových zakončení na bočních plochách krku (tzv. bloudivý nerv) a může dojít ke kolapsovému stavu, tedy nikoliv dušení, ale reflexnímu mechanismu, který může napadený subjektivně vnímat jakkoliv. Jsou známy i případy, že při tomto mechanismu došlo k selhání dechu a oběhu a na krku poškozených nebyly zjištěny výrazné úrazové změny. K dotazu obhájce pak uvedl, že nelze vyloučit útok na krk obžalovaného, ale vzhledem k absenci úrazových změn jej nemůže s jistotou ani potvrdit.

Oba znalci, tj. MUDr. Havel i prof. MUDr. Bouška, byli k závěrům svých znaleckých posudků vyslechnuti i v průběhu hlavního líčení. Oba znalci setrvali na závěrech svých znaleckých posudků.

MUDr. Radovan Havel k otázce škrcení obžalovaného pošk. Radkem Svobodou uvedl, že s problematikou rdoušení se během své praxe setkal ve stovkách případů. Uvedl, že není pravidlem, že krátkodobý stisk krku musí zanechat viditelná, jasná a patrná zranění, a to zvláště za situace, kdy mezi rukama a povrchem kožního krytu je nějaká překážka. V případě obžalovaného se jednalo o oděv s rolákem. On sám se setkal s případy, kdy došlo k násilí proti krku a na kůži poškozeného nebyla jasně viditelná poranění. Dle znalce to není zcela typické, ale není to ani vyloučeno. Dále zopakoval, že krátký stisk na bočních stranách krku může vyvolat jasnou negativní reakci, a to ve smyslu dušení. Při takovém stisku může docházet k tomu, že člověk upadá do bezvědomí s bezprostředním ohrožením života proto, že má podrážděny nervové konce v oblasti bočních stran krku. Obecně znalec nemohl vyloučit, že obžalovaný mohl při stisku krku pociťovat určitý velmi negativní pocit, a to i po krátkém stisku. K dotazům uvedl, že při rdoušení může oběť upadat po několika desítkách sekund do bezvědomí, přičemž osoba to vnímá jako nastupující poruchu vědomí, jako mdloby, nebo cokoli jiného negativního a takový dojem může u osoby vzniknout ve vteřinách. Dále MUDr. Havel uvedl, že měl k dispozici celý znalecký posudek prof. MUDr. Boušky a měl dostatek možností si ho prostudovat. Uvedl, že v zásadních věcech posudek prof. MUDr. Boušky nepřinesl žádné nové informace. V podstatě potvrdil jeho závěry. Rovněž se vyjádřil k vystoupení svědka Daleckého v televizním zpravodajství a k nahrávce výpovědi sv. Daleckého s tím, že kategoricky popřel zde uváděné skutečnosti. Uvedl, že sv. Dalecký se pitvy pošk. Radka Svobody nezúčastnil, připustil, že se mohl pohybovat někde v okolí. Rozhodně pak popřel, že by při vypracování znaleckého posudku byl nějakým způsobem ovlivněn obhájcem obžalovaného JUDr. Terynglem. K osobě sv. Daleckého uvedl, že tento nebyl v jejich ústavu vítanou osobou, neboť zde okrádal zemřelé.

Prof. MUDr. Ivan Bouška, CSc., u hlavního líčení (č.l. 1655) vypovídal shodně se závěry svého znaleckého posudku. Znalec k dotazu, zda obž. Koblížek mohl mít pocit dušení, nedostatku kyslíku a podobné příznaky v důsledku rdoušení, nebo v důsledku toho, že došlo ke stíštění nervových zakončení na krku, uvedl, že v oblasti krku se nachází tepna, žíla a na

obou stranách krku nervus vakus. Pokud došlo ke stlačení tepny, mohlo dojít k poruše vědomí. Při stlačení uvedeného nervu dochází k poruše cirkulačního oběhu a srdečním poruchám a tyto mohou imitovat určitým způsobem šokový nebo stresový stav. Stlačení těch nervů může vést i k bezvědomí. Připustil, že osoba, které je stlačen krk a má pocity, že nemůže dýchat, že upadá od bezvědomí, není schopna rozlišit, zda takový stav je způsoben v důsledku podráždění nervového zakončení nebo v důsledku toho, že dochází v důsledku stlačení dýchací trubice nebo velkých cév k nízkému okysličení mozku. K otázce střelného poranění pošk. Radka Svobody prof. MUDr. Bouška uvedl, že zástřel resp. střelný kanál šel prakticky kolmo vzhůru pod úhlem 40°. Za jakého postavení obou zúčastněných osob došlo ke vzniku tohoto poranění, nebyl schopen říci, v každém případě musela hlaveň směřovat v uvedeném úhlu k tělu poškozeného. Vyloučil, že by k takovému zranění mohlo dojít při střelbě ze vzdálenosti 2 – 11 metrů. K mechanismu zranění pošk. Radka Svobody pak rovněž uvedl, že jeho střelné poranění mohlo vzniknout tak, jak předvedl obž. Koblížek, pouze vstřel by se měl nacházet na jiné straně, než jak předvedl obž. Koblížek, tj. z pohledu poškozeného na pravé straně těla, jinak vzájemná poloha obžalovaného a poškozeného odpovídala.

V průběhu přípravného řízení byl obž. Pavel Koblížek vyšetřen znalkyní z odvětví psychiatrie MUDr. Michaelou Málkovou, která následně vypracovala znalecký posudek. Znalkyně u obžalovaného nezjistila, že by trpěl nějakou duševní chorobou, nezjistila u jmenovaného závislost na alkoholu či jiných psychotropních látkách. V době páchaní žalovaného jednání byly rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného zachovány, obžalovaný se však nacházel ve stavu lehké až středně těžké prosté opilosti. V důsledku toho mohly být jeho rozpoznávací schopnosti nepodstatně sníženy, u ovládacích schopností obžalovaného mohlo dojít k podstatnému snížení. Vliv požitého alkoholu vedl u obžalovaného ke snížení zábran, ztrátě sebekontroly a odbrždění jeho chování. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný a znalkyně nedoporučila uložení žádného ochranného léčení. Znalkyně dále obecně konstatovala, že pokud se člověk cítí bezprostředně ohrožen na životě, použije pravděpodobně všechny možné prostředky k tomu, aby útok vůči své osobě odvrátil. V průběhu hlavního líčení znalkyně vypovídala shodně se závěry svého písemného znaleckého posudku. Doplnila, že obžalovaný i přes svou opilost měl více méně zachovanou schopnost rozpoznat své ohrožení, tj. nedošlo k takovému ovlivnění, že by obžalovaným byla reálná situace hodnocena více nebezpečně, než ve skutečnosti byla.

Obžalovaný byl dále vyšetřen znalcem z odvětví psychologie doc. PhDr. Janem Laškem, CSc., který vypracoval znalecký posudek. Znalec dospěl k závěru, že mentální kapacita obžalovaného je v pásmu průměru a mentální kapacita je racionálně využívána. V osobnosti obžalovaného pak zjistil sklony k dominanci, psychicky se jedná o stabilního extroverta. Obžalovaný má vysokou sebeúctu a idealizovaný sebeobraz. Má zato, že jeho názory by měly být brány vážně, že zastupuje základní principy, má sklony moralizovat druhé. Obžalovaný je přiměřeně autonomní, je odolný vůči manipulacím zvenčí, potřebuje být uznáván a přeje si dělat co nejlepší dojem. Chce jít vždy vlastní cestou vůči odporu, přeje si, aby převládaly jeho názory a má ambice získat uznání, být ceněn druhými. Podle znalce obžalovaný není primárně konfliktním typem, spíše se snaží vyhýbat střetům. Je dosti emočně zranitelný, senzitivní a nemá potřebu viditelně projevovat city. Má silný odpor k zasahování druhých do jeho záměrů, svého svobodného rozhodování. Dle znalce se jedná o typ extroverta

a charakterové vlastnosti odpovídají struktuře jeho osobnosti. V hodnotové orientaci dominují vlastní ambice obžalovaného, samostatnost v rozhodování, potřeba dobrých a silných emočních vztahů. K motivu jednání obžalovaného znalec uvedl, že je velmi nepravděpodobné, že by použití zbraně předem plánoval. Varovný výstřel, o kterém obžalovaný hovořil, patří k výbavě policisty ve specifických situacích a obvykle má za následek, že útočník reaguje zbržděním nebo ukončení své aktivity. Podle znalce obžalovaný vyhodnotil míru nebezpečí útoku natolik závažnou, že byl důvod pro použití výstražného výstřelu a předpokládal, že tím zastaví útok vůči své osobě. Vzhledem k tomu, že varovný výstřel neměl obžalovaným předpokládaný účinek a následovalo jeho fyzické napadení, tak se subjektivně bál o život a dle znalce nelze vyloučit pudovou reakci na náročnou životní situaci, tj. silný a náhlý stres. Obžalovaný Pavel Koblížek není primárně agresorem, tj. osobou, která by útočnou reakcí reagovala na každý podnět. Dále znalec uvedl, že úzkost a strach je pro člověka v normálních situacích důležitá, neboť vyostřuje smysly, mobilizuje energii a pomáhá organismu ubránit se, utéci, či se vyhnout nebezpečí. Mírná úzkost je proto zcela normální. Pokud však přeroste určitou míru, tj. je nadměrně intenzivní, zcela neočekávaná a zasahuje negativně do života, tak vede k vnitřnímu zmatku, neúčelnému chování, silným emocím až panice. Panika se pak projevuje silnou úzkostí, která má vliv na následné chování a člověk se obvykle snaží ze situace utéci. Zde je pak zcela dominantní pocit ohrožení. Pokud je však útek z takové situace neproveditelný, automaticky pak obvykle následuje druhá forma atavistického projevu sebezáševného pudu, tou je pak agrese, v případě obžalovaného pak použití zbraně. Obžalovaným subjektivně prožívaný stav obav o život mělo charakter masivního stresu a při něm pak alkohol mohl zapůsobit jako trankvilizer, který snižuje subjektivní pocit nebezpečí a člověk má pak tendenci ho podceňovat. Může však dojít i k tomu, že ho naopak zvýší nad normu a automaticky spustí agresivní reakci. K tomu s největší pravděpodobností došlo právě u obžalovaného. Nebylo však zjištěno, že by měl obžalovaný sklon k panickým reakcím, který by výrazně překračoval normu. Mohlo však dojít k okamžitému zhroucení odolnosti, byť obžalovaný nemá zvýšené sklony k úzkostným reakcím. U obžalovaného konstatoval, že tento netrpí lhavostí, nebyly zjištěny sklony k záměrnému účelovému zkreslování nebo blokování informací. U hlavního líčení znalec setrval na závěrech svého znaleckého posudku a k dotazu, jak z psychologického hlediska vysvětlit, že obžalovaný, když byl ohrožován dvěma až třemi muži, neutekl, znalec uvedl, že útek mu velel sebezáševný pud, ale nestihl utéci. Znalec dále uvedl, že vzhledem k situaci, ve které se obžalovaný nacházel v době fyzického útoku, tak s ohledem na psychický stav obžalovaného, má pochybnosti o tom, že by byl obžalovaný schopen detailně popsat průběh celého útoku, v podstatě jeho organismus jako celek reagoval na útok. Podle znalce prožitý stres měl poměrně intenzivní vliv na paměť obžalovaného a výbavnost události. Obecně uvedl, že pokud člověk prožívá významnou záležitost z hlediska jeho sebeobrany, tak paměť je schopná jako taková si zapamatovat leccos, ale vybavit si to zapamatované je problematické, protože je to překryto emocemi.

Kromě obžalovaného byl v průběhu přípravného řízení vyšetřen znalcem z odvětví psychologie **PhDr. Jiřím Klabanem** též poškozený Lukáš Svoboda. Znalec vypracoval následně znalecký posudek, k jehož závěrům byl vyslechnut v průběhu hlavního líčení. V případě pošk. Lukáše Svobody dospěl znalec k závěru, že se jedná o emočně a osobnostně nevyváženou osobnost, poškozený postrádá potřebnou odolnost k psychické zátěži a vnitřně je rozporuplný. V klidových podmínkách je přátelský, kamarádský, nekonfliktní, ale pokud je

vystaven psychické zátěži, tak podléhá emocím, jedná bez dostatečné rozumové sebekontroly a nezvládnuté emoce se transformují do sociálně agresivního chování ať již verbálního nebo fyzického charakteru. U jmenovaného pak zjistil, že tento se v životě chce prosadit, být úspěšný, uznávaný a neomezovaný, ale na druhé straně hluboce prožívá pocity poníženosti a méněcennosti a v důsledku těchto skutečností se u něho projevuje vnitřní nejistota, nerozhodnost, snadná a lehká ovlivnitelnost. K jeho osobnosti dále uvedl, že inkriminuje k introvertnímu ladění, temperamentově není vyhraněný, je plný protikladů – uzavřenost a otevřenost, stavy psychického klidu a podráždění, kdy se toto transformuje do agrese. K reakcím pošk. Lukáše Svobody na zátěžové situace znalec uvedl, že v konfliktní zátěžové situaci poškozený ve své převaze reaguje zvýšeným emocionálním napětím a nezvládnutím emočního stavu, přechází pak do sociálně-agresivního chování verbálního charakteru (zesílený hlas, křik, nadávky). Je u něho předpoklad, že v konfliktní situaci dojde k agresivnímu chování fyzického charakteru, situačně se může snažit z konfliktu uniknout a doprovodnými jevy konfliktní zátěžové situace je hněv a zlost. Ke schopnosti poškozeného správně vnímat prožívanou událost, tuto si zapamatovat a reprodukovat, znalec uvedl, že jsou zachovány předpoklady k tomu, aby byl schopen správně vnímat prožívané události, neboť jeho intelektové schopnosti se pohybují v pásmu populační normy. Dějový stav pro jmenovaného znamenal extrémní zátěžovou situaci, která mohla mít určitý negativní vliv v detailech správného vnímání a zapamatování a tím následně i na některé nepřesnosti v samotné reprodukci prožité události. V další části svého posudku (odpověď na otázku č. 6) se znalec zabýval otázkou věrohodnosti či nevěrohodnosti výpovědi Lukáše Svobody. Vzhledem k tomu, že se jedná o právní otázku spadající výlučně do rozhodovací pravomoci soudu, nebyl brán na tuto odpověď žádný zřetel. Znalec však uvedl, že u Lukáše Svobody je pravděpodobná snaha blokovat potřebné informace, kdy z rozhovoru a testových nálezů jsou patrné tendence zabránit objasnění některých skutečností, tendence ke skrývání, zakrývání a zamlčování. U jmenovaného pak vystupují předpoklady k snadnému ovlivnění jeho osoby dominantnějšími jedinci, nerozhodnost a ústupnost. Z rodinných příslušníků je lehce ovlivnitelný starším bratrem Romanem Svobodou, kterého vnímá jako sourozeneckou autoritu, a vlastním otcem, kterému přisuzuje vysoké osobnostně morální kvality. U hlavního líčení se pak vyjádřil i k tomu, že z hlediska poškozených akce na diskotéce probíhala bez problémů a její nerušený chod byl narušen jednáním obžalovaného a jeho společníků. Dle znalce to byl startovací moment. Poškození se však dostali do těžké situace, byli v podstatě vyprovokováni k takové akci a poté, co se spojili, tak požívali velkou sílu a do svého jednání dali poměrně větší intenzitu. Soud si je vědom, že v tomto případě znalec vypovídal nad rámec svého posudku, ale přihlédl k tomu, neboť se jednalo o znalce z odvětví psychologie. K dotazu, proč Lukáš Svoboda své jednání vůči obžalovanému neukončil poté, co obžalovaný použil zbraň, znalec uvedl, že z psychologického hlediska se pro Lukáše Svobodu jednalo o zátěžovou situaci a vzhledem k osobnostním rysům pak u něho dochází k absenci rozumové sebekontroly, není schopen již domyslet následky a důsledky, jaké můžou z jeho jednání vyplynout. K problematice snahy pošk. Lukáše Svobody blokovat určité informace, znalec uvedl, že se jedná o kombinaci méně podvědomého jednání a vědomého jednání. U poškozeného pak zjistil, že u něho existuje určitá snaha dosáhnout toho, aby byl uznávaný a zabýl se.

Vzhledem k rozporným výpovědím obžalovaného a svědků Lukáše a Romana Svobodových ohledně vzdálenosti, ze které obžalovaný střílel, soud považoval za důležitý důkaz i odborné vyjádření z odvětví balistiky (č.l. 1028-1042). Ze závěrů odborného vyjádření vyplývá, že střelba byla vedena proti pravému boku pošk. Radka Svobody na velmi krátkou vzdálenost, resp. s přiložením ústí hlavně zbraně ke košili. V případě pošk. Lukáše Svobody bylo zjištěno zkoumání morfologie vstřelového otvoru a obrazce zplodin výstřelu na bundě poškozeného, že vzdálenost ústí hlavně k místu zasažení, tj. porušení levého předního dílu bundy při výstřelu, mohla být v rozmezí 15-50 cm. Po provedení střeleckých experimentů byl učiněn závěr, že tato vzdálenost se blíží hranici 40 cm. Charakter porušení oděvu je pak výrazně odlišný od porušení vzniklých při přiložení nebo přitisknutí ústí hlavně k cíli. Znalci pak dospěli k závěru, že skutečnosti zjištěné zkoumáním z balistiky ve věci vzdálenosti střelby na pošk. Lukáše Svobody se neshodují s údaji pošk. Lukáše Svobody, který uváděl, že ke střelbě došlo ze vzdálenosti 4-5 m, ale ani s údaji obž. Pavla Koblížka, který při rekonstrukci předvedl, že při střelbě bylo ústí hlavně přiloženo k tělu poškozeného. V rámci odborného vyjádření se pak zabývali i revolverem, který byl zajištěn u obž. Pavla Koblížka. Jednalo se o revolver zn. SMITH & WESSON, model Air Lite, ráže 38 Special, v.č. CEM 4612. Z uvedené odborného vyjádření pak bylo zjištěno, že se jedná o opakovací krátkou palnou zbraň s nábojovým válcem na 5 ks nábojů. Výtěrem vývrtu hlavně vatovým tamponem nebyla zjištěna přítomnost povýstřelových zplodin. Tyto zplodiny však byly zjištěny v nábojových komorách a na stěnách prostoru pro nábojový válec v rámu revolveru. Byl učiněn závěr, že vývrt hlavně byl po poslední střelbě pravděpodobně vytřen – vyčištěn. Zde soud považuje za nutné poukázat na to, že ještě než byla zbraň předložena ke zkoumání balistikům, byl proveden výtěr hlavně pro účely vypracování odborného vyjádření z odvětví fyzikální chemie (č.l. 1048). Zkoumáním bylo zjištěno, že revolver je v dobrém technickém stavu plně funkční, střelby schopný a nebyla zjištěna možnost vzniku výstřelu jiným mechanismem, než stisknutím spouště. Dále bylo zjištěno, že střely a nábojnice předložené ke zkoumání, byly porovnány s nábojnicemi a střelami zkušebně vystřelenými a byly zjištěny shodné individuální znaky. Dále bylo konstatováno, že na oblečení obž. Koblížka nebyly zjištěny stopy po zásahu střelou ani povýstřelové zplodiny. Na oblečení poškozených Lukáše a Radka Svobody byla zjištěna porušení odpovídající svým charakterem porušením způsobeným jednou střelou. Na oděvních součástech obou poškozených byla v okolí zjištěných porušení prokázána přítomnost povýstřelových zplodin. K závěrům odborného vyjádření pak vyslechnut zpracovatel balistické části **pplk. Ing. Rudolf Vávra** a **pplk. Ing. Petr Tůma**, kteří vypovídali shodně se závěry odborného vyjádření.

Za další důležité odborné vyjádření považoval soud odborné vyjádření z odvětví genetiky (č.l. 1058). Ze závěrů odborného vyjádření pak lze zjednodušeně říci, že na těle obž. Pavla Koblížka nebyly zjištěny žádné biologické stopy, které by byly shodné s DNA profilem poškozených Radka Svobody, Lukáše Svobody a Romana Svobody. Stejně tak v biologických stopách u poškozených Radka, Lukáše a Romana Svobodových nebyly zjištěny profily DNA odpovídající profilu DNA obžalovaného. Na oděvních součástkách obžalovaného (triko s rolákem, pánské kalhoty, kožené kotníkové boty a pánská ledvinka) nebyly zjištěny biologické stopy s profilem DNA, který by odpovídal DNA profilu některého z poškozených. Na pravé straně kapuce zimní bundy zn. SKORP Wear (bunda obž. Koblížka) byla zjištěna červenohnědá stopa o průměru cca 3 mm, ze které byl získán DNA profil, který se ve všech

testovaných polymorfismech shoduje s DNA profilem získaným ze vzorku tkáně pošk. Radka Svobody. Ke zkoumání byly předloženy i dioptrické brýle žlutočerné barvy (pozn. př. senátu – jednalo se o brýle obžalovaného, které Roman Svobody našel po ukončení ohledání místa činu Policií ČR na místě, kde došlo k úmrtí jeho bratra Radka Svobody a následně je předal orgánům činným v trestním řízení). Na těchto brýlích byl získán DNA profil osoby mužského pohlaví, který se ve všech polymorfismech shodoval s DNA profilem pošk. Radka Svobody. K závěrům odborného vyjádření pak byla v průběhu hlavního líčení vyslechnuta **kpt. Mgr. Jana Čížková**, která potvrdila správnost závěrů uvedených v odborném vyjádření.

Dále měl soud pro své rozhodování k dispozici odborné vyjádření z odvětví chemie (č.l. 1048-1053). Zde byly ke zkoumání předloženy chemické stopy, konkrétně se jednalo o stěry ze hřbetu obou rukou a z obličeje obž. Pavla Koblížka a jeho bratra Vlastimila Koblížka. Dále se jednalo o stěry z rukou pošk. Radka Svobody a z jeho krku a brady. Dále o stěry z rukou Romana Svobody a vlasů Romana Svobody. Povýstřelové částice pak byly u obž. Koblížka zjištěny na hřbetu obou rukou a ve vlasové části jeho hlavy. U Vlastimila Koblížka nebyly zjištěny povýstřelové zplodiny. U pošk. Radka Svobody byly povýstřelové zplodiny zjištěny pouze ve stěru z jeho levé ruky. U Romana Svobody nebyly zjištěny žádné povýstřelové zplodiny.

V přípravném řízení byl vypracován též znalecký posudek z odvětví toxikologie (č.l. 930), který byl se souhlasem obžalovaného a státního zástupce v průběhu hlavního líčení přečten. Ze závěrů znaleckého posudku bylo zjištěno, že obž. Pavel Koblížek měl v krvi dne 21.12.2014 v 05.30 hod. 1,23 g/kg alkoholu a téhož dne v 05.50 hod. měl v krvi 1,18 g/kg alkoholu. Svědek Vlastimil Koblížek měl dne 21.12.2014 v 04.30 hod. v krvi 0,58 g/kg alkoholu a téhož dne v 04.50 hod. v krvi 0,52 g/kg alkoholu. V tělních tekutinách zemřelého poškozeného Radka Svobody nebyla zjištěna přítomnost alkoholu ani jiných toxikologicky významných těkavých látek.

U obž. Pavla Koblížka a jeho bratra Vlastimila Koblížka byly zajištěny obranné spreje a v průběhu přípravného řízení byly provedeny s těmito spreji vyšetřovací pokusy (č.l. 743-750). Vyšetřovacím pokusem bylo zjištěno, že sprej zajištěný u Vlastimila Koblížka vážil 19 g. Po vystříkání jeho obsahu, což trvalo 1 sekundu, činila hmotnost obalu 18,4 g. V případě spreje vydaného obž. Pavlem Koblížkem bylo zjištěno, že váha spreje činí 44,3 g. Sprej byl vyprázdňen za 8 sekund a hmotnost prázdného spreje činila 19 g. Pro porovnání byl policisty opatřen nový sprej, kdy bylo zjištěno, že hmotnost nepoužitého spreje činí 40,7 g, čas vystříkání obsahu činil 9 sekund a hmotnost prázdného spreje činila 18,1 g. Z uvedeného lze pak dovodit, že v době, kdy došlo k zadržení obž. Pavla Koblížka byl jím vydaný sprej v podstatě téměř nepoužitý, když obsahoval 25,3 g slzotvorné látky. Naopak sprej vydaný Vlastimilem Koblížkem byl takřka prázdný, když jeho obsah činil 0,6 g slzotvorné látky.

Kromě již výše uvedených důkazů měl soud pro své rozhodování k dispozici řadu listinných důkazů. Tyto v průběhu hlavního líčení dle § 213 odst. 1, 2 tr. řádu předložil stranám k nahlédnutí a vyjádření. Konkrétně se jednalo o následující listinné důkazy :

Svazek č. 1. : záznam o zahájení úkonu trestního řízení (č.l. 1), protokoly o ohledání místa činu (č.l. 4-7), náčrtek místa činu (č.l. 8, 9, 10, 11), protokol o ohledání místa činu (č.l. 12), náčrtek místa činu (č.l. 13), výšeč satelitní mapy (č.l. 14), fotodokumentaci (č.l. 15-16), fotodokumentaci k ohledání místa činu (č.l. 17-30), protokol o ohledání věci (č.l. 33), fotodokumentaci (č.l. 34-37), záznam o založení stopy ke spisovému materiálu (č.l. 38), fotodokumentaci – prohlídka těla poškozeného (č.l. 39-48), protokol o ohledání věci - revolveru (č.l. 49-54), usnesení o zahájení trestního stíhání (č.l. 52-56), usnesení o zahájení trestního stíhání (č.l. 57-58), protokol o zadržení podezřelého (č.l. 80-83), rozhodnutí o eskortě (č.l. 84-85, 86-87), protokol o zadržení podezřelého (č.l. 90-93), vazební usnesení (č.l. 98-100), příkaz k přijetí do vazby (č.l. 104), usnesení o propuštění z vazby (č.l. 129), usnesení o vrácení věci (č.l. 132), usnesení o vydání věci (č.l. 134), usnesení o vrácení věci (č.l. 135), protokol o vrácení věci (č.l. 136), usnesení o vrácení věci (č.l. 137), protokol o vrácení věci (č.l. 138), usnesení o vrácení věci (č.l. 139-140), usnesení o vrácení věci (č.l. 142-143), usnesení o vydání věci (č.l. 144), usnesení o vydání věci (č.l. 145), usnesení o vrácení věci (č.l. 150-151), protokol o vydání věci (č.l. 152), protokol o vydání věci (č.l. 154), protokol o vydání věci (č.l. 155-156), protokol o vydání věci (č.l. 157-158), protokol o vydání věci (č.l. 159-160), úřední záznam k fotodokumentaci (č.l. 161), protokol o vydání věci (č.l. 166), protokol o vydání věci (č.l. 168), fotodokumentaci k vydání oblečení (č.l. 169-196), protokol o vydání věci (č.l. 197), protokol o vydání věci (č.l. 178), dokumentaci k vydání oblečení (č.l. 179-181), protokol o vydání věci (č.l. 182), protokol o vydání věci (č.l. 183), protokol o vydání věci (č.l. 184), protokol o vydání věci (č.l. 185), protokol o vydání věci (č.l. 187), protokol o vydání věci (č.l. 188), úřední záznam (č.l. 189), úřední záznam (č.l. 191), kopii záznamů (č.l. 190), záznamy z videokamer (č.l. 192-195), protokol o vydání věci (č.l. 198/1), protokol o vrácení věci (č.l. 198/1),

Svazek č. 2. : fotografie místa činu (č.l. 215), snímek místa činu s vyznačením postavení osob – Vl. Koblížek (č.l. 251), satelitní snímky s vyznačením osob – L. Svoboda (č.l. 273-274), satelitní snímky s vyznačením osob – R. Svoboda ml. (č.l. 294), záznam o provedení dechové zkoušky (č.l. 309), připojení poškozených (č.l. 354-357), rodný list – L. Svoboda (č.l. 365), rodný list – R. Svoboda (č.l. 366), rodný list – Roman Svoboda (č.l. 367), rodný list – Svobodová (č.l. 368), rodný list V. Svobodová (č.l. 369), rodný list R. Svoboda st. (č.l. 370-371), připojení poškozeného – R. Svoboda st. (č.l. 372-373), přehled vlastnictví a jiných věcných práv (č.l. 385), zprávu katastrálního úřadu (č.l. 386-387), výpis z KN (č.l. 388-409), vyjádření poškozeného – VZP ČR (č.l. 412), snímek místa činu s vyznačením postavení osob - Glancner (č.l. 424), snímek místa činu s vyznačením postavení osob - Kučera (č.l. 441), satelitní snímek s vyznačením postavení osob – sv. Langer (č.l. 457), satelitní snímek s vyznačením postavení osob – sv. Merkl (č.l. 465),

Svazek č. 3. : satelitní snímek s vyznačením postavení osob – sv. Chalupník (č.l. 480), satelitní snímek s vyznačením postavení osob – sv. Dobiáš (č.l. 498), náčrtek místa činu – sv. MUDr. Gregar (č.l. 577), náčrtek místa činu – sv. Podlužanský (č.l. 596), fakturu o opravě okna (č.l. 629), vyjádření České pojišťovny (č.l. 644), informaci o vyplacení pojistného plnění (č.l. 650), výpis z registru vozidel (č.l. 694), záznamy hovorů na lince 158 (č.l. 707-710), vyhodnocení záznamů (č.l. 711),

Svazek č. 4. : protokoly o rekonstrukcích – R. Svoboda ml. (č.l. 712-714), protokoly o rekonstrukcích – L. Svoboda (č.l. 715-717), protokoly o rekonstrukcích – obž. Koblížek (č.l. 718-720), protokoly o rekonstrukcích – V. Koblížek (č.l. 721-723), fotodokumentaci k rekonstrukci (č.l. 726-736), protokol o vyšetřovacím pokusu (č.l. 736-737), protokol o

vyšetřovacím pokusu (čl. 739-746), fotodokumentaci k vyšetřovacímu pokusu (čl. 747-750), protokol o prohlídce těla – sv. V. Koblížek (čl. 751-752), protokol o prohlídce těla – sv. V. Koblížek (čl. 753-754), fotodokumentaci k prohlídce těla (čl. 755-758), protokol o prohlídce těla – sv. V. Koblížek (čl. 759-760), protokol o prohlídce těla – obž. Koblížek (čl. 761-762), protokol o prohlídce těla – obž. Koblížek (čl. 763-764), fotodokumentaci k prohlídce těla – obž. Koblížek (čl. 765-768), protokol o prohlídce těla – obž. Koblížek (čl. 769-770), protokol o prohlídce těla – R. Svoboda ml. (čl. 771-775), protokol o prohlídce těla – L. Svoboda (čl. 773), protokol o zajištění biologického vzorku – V. Koblížek (čl. 774), protokol o zajištění biologického vzorku – obž. Koblížek (čl. 775), protokol o zajištění biologického vzorku – R. Svoboda ml. (čl. 776), protokol o zajištění biologického vzorku – L. Svoboda (čl. 777), pitevní protokol (čl. 889-892), předběžnou lékařskou zprávu (čl. 926), *Svazek č. 5 :* odborné vyjádření z oboru fyzikální chemie (čl. 1048-1053), odborné vyjádření – mechanoskopie (čl. 1067-1069), vyhodnocení komunikačního provozu obž. Koblížka (čl. 1077), protokol o dechové zkoušce – P. Koblížek (čl. 1079), protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem (čl. 1080), záznam o výjezdu rychlé lékařské pomoci (čl. 1081), protokol o dechové zkoušce – V. Koblížek (čl. 1086), protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění na alkohol (čl. 1087), záznam o výjezdu rychlé lékařské pomoci (čl. 1088), protokol o dechové zkoušce (čl. 1094), záznam o výjezdu rychlé lékařské pomoci (čl. 1095), opis RT – obž. Koblížek (čl. 1138), zprávu o pověsti (čl. 1140), zprávu zaměstnavatele (čl. 1142-1143), zprávu hydrometeorologického ústavu (čl. 1145-1146), zprávu hydrometeorologického ústavu (čl. 1147-1149), e-mailovou zprávu (čl. 1151-1152), *Svazek č. 6 :* oznámení dr. Teryngela (čl. 1168-1169), záznam policie k webovým stránkám www.bigblok.cz (čl. 1212-1219), výpis z evidence trestního řízení (čl. 1230-1231), úřední záznam (čl. 1232-1233), výpis z evidence trestního řízení (čl. 1234), výpis z evidence trestního řízení (čl. 1235-1236), výpis z evidence trestního řízení (čl. 1237-1238), úřední záznam (čl. 1239-1240), výpis z evidence trestního řízení (čl. 1241), výtisk facebookové stránky Romana Svobody (čl. 1244-1245), sdělení televize Prima (čl. 1254), přehled odvysílaných reportáží (čl. 1257-1260), článek Pardubického deníku (čl. 1261-1262), záznam reportáže Patrika Buňky (čl. 1263-1264), článek MF Dnes – regionální deník (čl. 1270), upozornění MUDr. Havla (čl. 1271), žádost Martina Ťopka (čl. 1273), sdělení policie (čl. 1274), záznam o zahájení úkonu trestního řízení (čl. 1279), zprávu Města Ústí nad Orlicí (čl. 1292), sdělení Města Choceň (čl. 1298), sdělení Města Vysoké Mýto (čl. 1300), *Svazek č. 7 :* návrh na zrušení předběžného opatření (čl. 1317-1319), usnesení Okresního soudu Ústí nad Orlicí (čl. 1320-1321), výpis z registru řidičů (čl. 1398), sdělení České pojišťovny (čl. 1403-1405), usnesení o vyloučení věci (čl. 1426-1427), *Svazek č. 8 :* vyjádření poškozeného - VZP ČR (čl. 1446-1462), trestní příkaz Okresního soudu Ústí nad Orlicí č.j. 3T 163/2015-164 (čl. 1468), obžalobu (čl. 1469-1470), sdělení Okresního soudu Ústí nad Orlicí (čl. 1471), zprávu probační a mediační služby (čl. 1474), lékařské zprávy (čl. 1475-1497), potvrzení zaměstnavatele – L. Svoboda (čl. 1500-1501), CD předané Romanem Svobodou st. u hlavního líčení (čl. 1502).

Dále byly v průběhu hlavního líčení promítnuty videozáznamy pořízené Policií ČR při rekonstrukci jednání obžalovaného na místě činu - pošk. R. Svoboda, L. Svoboda (čl. 724) a obž. V. Koblížek (čl. 725) a videozáznam vyšetřovacího pokusu (čl. 738).

Z materiálů založených na č.l. 707 – záznam hovorů na linku č. 158, bylo zjištěno, že Policií ČR byla celá událost oznámena dne 21.12.2014 v 00,32,54 hod. Markem Glencnerem, který oznámil, že došlo ke střelbě a někdo křičí bolesti.

Dále měl soud k dispozici materiály týkající se přestupkového řízení, které bylo vedeno proti Radku Svobodovi, dle kterých měl v Moravské Třebové bezdůvodně napadnout L. Dostála (č.l. 1230). Další řízení proti jmenovanému bylo vedeno v prosinci 2012, kdy měl v bytě napadnout M. Bukociho (č.l. 1234). Další materiály se pak týkaly konfliktů, které měli bratři Svobodovi s hosty baru v Moravské Třebové.

Po provedeném hlavním líčení a vyhodnocení všech provedených důkazů, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemných souvislostech, dospěl soud k následujícím zjištěním a závěrům. Nejprve se soud zabýval otázkou vzniku konfliktu, který vyvrcholil usmrcením pošk. Radka Svobody a těžkým zraněním Lukáše Svobody. Zcela nepochybně bylo prokázáno, že obž. Pavel Koblížek v podnapilém stavu přišel do klubu Stodola, kde požadoval, zda by mohl jít do klubu zdarma nebo se slevou, za tímto účelem přeložil Lukáši Svobodovi služební odznak, resp. průkaz Městské policie Vysoké Mýto. Jak vyplynulo z výpovědi obžalovaného, svědků Vlastimila Koblížka, Romana Svobody, Dostála, Lukáše Svobody a Zdeňky Pechancové, v tomto okamžiku nedošlo k žádnému vzájemnému konfliktu. Jednalo se z hlediska pořadatelů takových to akcí o poměrně častý jev, kdy se někdo z potencionálních návštěvníků dožaduje slevy nebo vstupu zadarmo. Určitým excesem ze strany obžalovaného bylo argumentování, že je příslušníkem městské policie. Ani jedna ze zúčastněných osob nehovoří o tom, že by zde došlo k nějakému fyzickému konfliktu, nebo k nadávkám ať již ze strany obžalovaného a jeho kamarádů, či ze strany personálu klubu. Svědkové, zejména pak Lukáš Svoboda, Roman Svoboda a Zdeňka Pechancová uvedli, že při odchodu někdo z mužů vystříkal na točících schodech pepřový sprej. Hovořili o tom, že slyšeli syčení. Ani jeden ze svědků neviděl, že by se tohoto jednání dopustil právě obžalovaný. Podle názoru soudu však výpovědi těchto svědků ohledně uvedené skutečnosti je krajně nevěrohodná. V uvedené době se v prostorách klubu Stodola nejméně ve dvou místnostech, a tedy na dvou pódii hrála reprodukováná hudba a tato zcela nepochybně musela přehlušit případný syčivý zvuk při spuštění spreje. Svědkyně Pechancová dokonce uvedla, že syčivý zvuk trval 2-3 vteřiny. Jak vyplývá z vyšetřovacího pokusu s pepřovými spreji, došlo by v takovém případě k vystříkání takřka poloviny obsahu spreje zajištěného u obž. Pavla Koblížka. Vzhledem k tomu, že v tomto spreji však chybělo minimální množství spreje, lze učinit závěr, že obžalovaný, pokud svůj sprej vůbec použil, tohoto vystříkal pouze malé množství a jeho použití mohlo trvat rozhodně méně než 2-3 vteřiny, jak uváděla sv. Pechancová. Obž. Pavel Koblížek popřel, že by v budově, ve které se nachází klub Stodola, použil pepřový sprej. Tomuto tvrzení pak nasvědčuje výsledek vyšetřovacího pokusu, neboť pokud by z tohoto spreje bylo vystříkání pokusem zjištěné množství náplně, tak by rozhodně nemohlo ohrozit účastníky v prostorách restaurace a vedlejšího sálu. Z fotodokumentace je pak patrné, že ani jeden z bratrů Svobodových, ani svědkyně Pechancová, nemohli na točícím schodišti vidět kohokoliv použít sprej. K použití pepřové spreje se při opakovaném výslechu přiznal bratr obžalovaného Vlastimil Koblížek, který uvedl, že při odchodu z budovy nastříkal pepřový sprej do prostoru vestibulu. Podle názoru soudu poškození bratři Svobodovi pak

reagovali na pepřový sprej až poté, co se tento z prostoru vestibulu dostal do prostoru před vchodem do vlastního klubu. Závěrem soud považuje za nutné konstatovat, že je přesvědčen, že pepřový sprej použil skutečně bratr obžalovaného, tj. Vlastimil Koblížek, a to takovým způsobem, že obžalovaný o této skutečnosti nemusel vědět. Skutečnosti, že sprej použil Vlastimil Koblížek, nasvědčuje i zjištění v rámci vyšetřovacího pokusu, kdy bylo zjištěno, že sprej vydaný, resp. zajištěný u Vlastimila Koblížka, je takřka prázdný. Zde si je soud však vědom i toho, že Vlastimil Koblížek dle vlastní výpovědi použil sprej i později na místě, kde došlo k úmrtí Radka Svobody a zranění Lukáše Svobody, byť ani Lukáš Svoboda, ani Roman Svoboda ml., nehovořili o tom, že by na uvedeném místě někdo použil pepřový sprej. Dále bylo zjištěno, že o použití pepřového spreje, resp. o tom, že se dostal až do prostoru restaurace, kde byl jeden z tanečních parketů, hovoří pouze svědci určitým způsobem spříznění s bratry Svobodovými.

Dále se soud zabýval otázkou pohybu obžalovaného Pavla Koblížka a bratrů Svobodových. Poté, co Lukáš a Roman Svobodovi a následně i Radek Svoboda vyšli před budovu klubu, byl zde toliko obžalovaný Pavel Koblížek. Jak vyplývá z výpovědi Lukáše a Romana Svobodových, zdražoval se obžalovaný u stříbrného vozidla, jednalo se o vozidlo zn. Citroen, s nímž do klubu přijel na vystoupení dýdžej společně se svým agentem Křištofem Peterkou. Jak vyplynulo z výpovědí svědků, zejména z řad obyvatel okolních domů, tak lze jednoznačně říci, že obžalovaný před poškozenými ustupoval, byl otočen čelem k nim a poškození mu nadávali, vyhrožovali, a to i zabitím. Na jednání poškozených pak obžalovaný reagoval tím, že vytáhl pistoli a sdělil poškozeným, že se bude bránit, žádal je, ať ho nechají být, že neví, o co se jedná. Vzhledem k tomu, že poškození ve svém jednání pokračovali, vystřelil obžalovaný jednu ránu do vzduchu s tím, že předpokládal, že poškození ve svém jednání ustanou. To se však nestalo. Z provedených důkazů je nepochybné, že obžalovaný na poškozené nijak neútočil, jeho jednání bylo vysloveně obranného charakteru a chtěl zabránit tomu, aby ho poškození dostihli. Poškození pak nereagovali ani na další varovné výstřely obžalovaného a neustále ho pronásledovali. Poškození uvedli, že chtěli obžalovaného pouze zadržet, zpacifikovat a zajistit do příjezdu policie, kterou zavolali. Dále uvedli, že se domnívali, že se jedná o plynovou pistoli, v tomto je utvrdila i skutečnost, že po prvním výstřelu neslyšeli, že by kulka do něčeho narazila. Ohledně dalšího průběhu celého konfliktu měl soud k dispozici dvě verze. Verze poškozených bratrů Svobodových byla taková, že při snaze dostihnout obž. Koblížka, tento ze vzdálenosti několika metrů vystřelil na Lukáše Svobodu, kterého zasáhl do oblasti třísel. K Lukáši Svobodovi přiběhl na pomoc pošk. Radek Svoboda a v okamžiku, kdy se k bratrovi přiblížil, ho opět ze vzdálenosti několika metrů dalším výstřelem zasáhl obž. Pavel Koblížek. Roman Svoboda pak uvedl, že když přiběhl ke svým bratrům, obžalovaný na něho vystřelil, on ale uskočil na zem a poté srazil obžalovaného úderem kolena nebo mobilu do hlavy stranou od jeho bratrů. Tato verze pošk. bratrů Svobodových však byla jednoznačně vyvrácena znaleckým posudkem z odvětví soudního lékařství, který vypracovali MUDr. Radovan Havel a primář soudního lékařství MUDr. Pavel Toupalík, Ph.D., kteří zcela jednoznačně uvedli, že Radek Svoboda byl zasažen ze vzdálenosti několika málo centimetrů a Lukáš Svoboda byl zasažen ze vzdálenosti 15-50 cm. Oba znalci pak uvedli, že charakter střelných poranění, zejména průběh střelného kanálu, neodpovídal tvrzení poškozených ke způsobu vzniku zranění. Zjednodušeně řečeno, pokud by střely vystřelené obž. Pavlem Koblížkem zasáhly Radka a Lukáše Svobodovi, tak by průběh střelného kanálu byl zcela jiný, než jak byl zjištěn při soudní pitvě Radka Svobody, resp.

v průběhu léčení Lukáše Svobody. S těmito závěry soudních znalců se pak ztotožnil i soudní znalec příbraný zmocněncem poškozených prof. MUDr. Bouška, CSc.. Ohledně vzdálenosti, ze které se střílelo proti poškozeným Radku a Lukáši Svobodovým pak došli i znalci z odvětví balistiky. Nevěrohodnost tvrzení poškozených pak byla doložena i závěry odborného vyjádření z odvětví genetiky. Podle poškozených ani Radek Svoboda, ani Lukáš Svoboda nepřišli do fyzického kontaktu s obž. Pavlem Koblížkem. Přitom však bylo prokázáno, že na bundě obžalovaného a na jeho brýlích se nacházely biologické stopy, jejichž DNA profil odpovídal DNA profilu pošk. Radka Svobody. Je proto vyloučeno, aby, pokud obž. Koblížek postřelil Radka Svobodu ze vzdálenosti několika metrů, jak tvrdí poškození, se na jeho oděvu nacházely biologické stopy patřící Radku Svobodovi. V průběhu přípravného řízení pak se objevil pokus znevěrohodnit závěry MUDr. Havla, kdy svědek Dalecký ve spolupráci s pracovníky TV Prima a ve spolupráci s Radkem Svobodou st. pořídil nahrávku, ve které obvinil MUDr. Radovana Havla z přijímání úplatku a z toho, že při pitvě dospěli znalci k jiným závěrům, než které byly uvedeny v písemném vyhotovení znaleckého posudku. Zde soud považuje za nutné poukázat, že vedle tohoto případu došlo i ke křivým výpovědím ohledně obž. Pavla Koblížka, kterou učinil svědek Hottmar, který nepravdivě tvrdil, že od policistů, resp. strážníků zjistil, že obž. Koblížek byl do klubu Stodola vyslán starostou Vysokého Mýta, aby konfliktem dosáhl uzavření klubu a dále uvedl, že obž. Koblížek byl propuštěn z řad Policie ČR proto, že zbil mladistvého svědka. I v případě této nepravdivé výpovědi se na její dokumentaci podílel Roman Svoboda st. a pracovníci TV Prima.

Druhou verzi, kterou měl soud k dispozici, byla verze obžalovaného, který uvedl, že ho dostihl Radek Svoboda, který ho porazil na zem, začal ho rdousit, seděl na něm a on se ho snažil ze sebe odvrátit. Při tom v pravé ruce držel pistoli a když již nemohl dýchat, z pistole vystřelil. Poté nad něho přiklekl Lukáš Svoboda, kterého v obavě o svůj život střelil do oblasti třísla. V době, kdy se zvedal ze země, přiběhl Roman Svoboda ml., kolenem ho udeřil do hlavy tak, že odlétl do vzdálenosti několika metrů. Poté z místa odešel, sedl si na trávu a čekal na příjezd policie. V rámci vyšetřovacího pokusu pak obžalovaný předvedl, jakým způsobem došlo k postřelení Radka Svobody. Při tomto pokusu však bylo zjištěno, že pokud by ke zranění Radka Svobody došlo způsobem, jak ho předvedl obžalovaný, nemohl by být vstřel na pravé straně těla pošk. Radka Svobody, ale na levé straně. Přítomný znalec následně uvedl, že zranění Radka Svobody mohlo vzniknout za situace, jak ji popisoval obžalovaný, tj. že výstřel proti tělu pošk. Radka Svobody byl veden zespoda nahoru. Obžalovaný k tomuto rozporu u hlavního líčení uvedl, že se jednalo o dynamický děj a že při vyšetřovacím pokusu si to vybavil tak, jak to předvedl. Podle názoru soudu však nelze vyloučit možnost, že obžalovaný si v důsledku jednak stresové situace, ve které se nacházel, a jednak v důsledku svého ovlivnění alkoholem, si nemusí přesně pamatovat, jakým způsobem nad ním případně vedle něho byl Radek Svoboda. Dále bylo poukazováno ze strany poškozených, že na těle obžalovaného nejsou přítomny stopy, které by nasvědčovaly tomu, že byl pošk. Radkem Svobodou po dobu několika vteřin rdoušen. V tomto případě se přiklonil soud jak k závěrům znalce MUDr. Havla, tak i prof. MUDr. Boušky, kteří konstatovali, že v některých případech nemusí dojít ke vzniku stop po rdoušení, a to zejména v případech, kdy mezi rukou a krkem se nachází nějaké oblečení, jak tomu bylo v případě obž. Pavla Koblížka. Nelze ani vyloučit, že v důsledku jednání pošk. Radka Svobody došlo ke stížení nervových zakončení na krku obžalovaného, což u něho mohlo vyvolat pocity, že se dusí, že upadá do bezvědomí,

v konečném důsledku vedlo ke zraňujícímu výstřelu. Prof. MUDr. Bouška uvedl, že pokud dojde ke stíštění volných nervových zakončení na krku osoby, není tato schopna rozlišit, zda upadá do bezvědomí v důsledku nedostatku kyslíku, či v důsledku podráždění volných nervových zakončení. Soud proto dospěl k závěru, že verze obžalovaného o okolnostech, za kterých došlo k usmrcení Radka Svobody a zranění Lukáše Svobody, odpovídá faktickým a nezpochybnitelným zjištěním znalců z odvětví soudního lékařství, genetiky a balistiky. Pokud pak vznikly určité rozpory mezi výpovědí obžalovaného a fakticky zjištěnými skutečnostmi, jak je uvedeno výše, tak tyto rozpory lze vcelku logicky vysvětlit stavem ve kterém se obžalovaný v době konfliktu a útoku ze strany pošk. R. Svobody nacházel. Tento stav pak mohl mít, a podle názoru soudu i měl vliv, na schopnost obžalovaného přesně vnímat a následně i zapamatovat si, za jakých okolností došlo ke zranění poškozeného R. Svobody. Dále se soud zabýval otázkou, zda v jednání obžalovaného lze spatřovat trestný čin, pokud ano, o jaký trestný čin se jednalo, či zda jednání obžalovaného nevykazuje známky žádného trestného činu. Podle názoru soudu nebylo prokázáno, že by to byl právě obžalovaný, kdo do vestibulu budovy, ve které se nacházel klub Stodola, nastříkal pepřový sprej. Nastříkání spreje byla skutečnost, která vedla bratry Svobodovy ke snaze zadržet pachatele takového činu. Obžalovaný si nebyl vědom toho, že by se dopustil nějakého protiprávního jednání, a proto nechápal ani snahu poškozených ho zadržet. Zde je nutno poukázat na to, že poškození neviděli osobu, která sprej vystříkala, a tak ani po vyběhnutí před budovu nemohli vědět, zda se snaží zadržet, jak sami tvrdí, pachatele tohoto jednání. Podle názoru soudu za daných světelných podmínek mohli vidět tolikou siluetu obžalovaného a nemohli ani mít jistotu, že se jedná o skutečného pachatele. Prostě šli za mužem, o kterém se domnívali, že je pachatelem, přitom, se chovali značně agresivně, když obžalovanému nadávali a vyhrožovali mu zabitím. Za této situace je vcelku pochopitelné, že obžalovaný, kterého fakticky pronásledovali 3 muži, nadávali mu a vyhrožovali, se rozhodl nerespektovat jejich pokyny a sdělit jim, že se bude bránit. Protože útok pokračoval, použil střelnou zbraň k výstřelu do vzduchu. Jednal tak, jak byl jako bývalý policista a nynější strážník vycvičen. Předpokládal, že taková pohrůžka zbraní bude postačující. Vzhledem k tomu, že útok trval, použil zbraň ještě ve dvou případech, ale bez jakéhokoliv efektu. Je tedy zřejmé, že obžalovaný činil veškeré možné kroky ke své ochraně, a to takovým způsobem, aby nedošlo k ohrožení útočníků. Z výpovědi svědků se podává, že obžalovaný před poškozenými ustupoval, tito ho pronásledovali v jakési rojnici a svého jednání nezanechali ani poté, co jim obžalovaný „vyhrožoval“ použitím zbraně, žádal je, aby ho nechali, použil zbraň k výstražným účelům. Jeho snaha zabránit svému napadení pak skončila tím, že ho fyzicky napadl pošk. Radek Svoboda, a to takovým způsobem, že se obžalovaný zcela reálně obával o svůj život. Až v tomto okamžiku proti Radku Svobodovi použil střelnou zbraň. Pokud pak bezprostředně následoval útok pošk. Lukáše Svobody, je zcela logické, že obžalovaný použil střelnou zbraň i proti tomuto poškozenému. Nelze pominout skutečnost, že obžalovaný, byť se jedná o urostlého muže, byl pronásledován třemi osobami v době, kdy byla snížena viditelnost, přišlo, přičemž se jednalo o osoby velké vzrůstu (Lukáš Svoboda 115 kg, 192 cm, Roman Svoboda 132 kg, 194 cm, Radek Svobody 89 kg, 186 cm). Pokud po pronásledování těmito osobami a po fyzickém napadení použil střelnou zbraň, lze jeho jednání chápat, neboť z charakteru útoku mohl zcela důvodně předpokládat, že ho bratři Svobodové chtějí minimálně zbít. Tento předpoklad byl reálný i z toho, že bratry Svobodovy v podstatě ani nezastavilo jeho předchozí verbální varování ani varovné použití střelné zbraně. Jednání bratrů Svobodových pak soud zcela jednoznačně hodnotil jako útočné jednání, v dané situaci byli bratři Svobodovi nepochybně útočníky vůči

obžalovanému Pavlu Koblížkovi. Charakter jejich jednání pak zcela odpovídá závěrům znaleckého posudku z odvětví psychiatrie, který byl vypracován na pošk. Lukáše Svobodu. Z materiálů o přestupcích je pak patrné, že bratři Svobodovi – Lukáš a Radek – mají sklony k agresivnímu jednání. O sklonech ke zkratkovému jednání v případě Romana Svobody ml. svědčí skutečnost, že v domněnku, že se jedná o vozidlo obž. Pavla Koblížka, poškodil vozidlo jednoho z účinkujících. K poškození uvedeného vozidla podle názoru soudu muselo dojít nepochybně ještě před příjezdem policejních orgánů na místo činu.

Podle § 29 odst. 1 tr. řádu čin jinak trestný, kterým někdo odvrací přímo hrozící nebo trvající útok na zájem chráněný trestním zákonem, není trestným činem. V případě obž. Pavla Koblížka zcela nepochybně v době, kdy došlo z jeho strany ke střelbě vůči Radku Svobodovi a Lukáši Svobodovi, trval útok jmenovaných na obžalovaného. Jednalo se v podstatě o vyvrcholení akce bratrů Svobodových, jejímž účelem bylo zadržet a podle názoru minimálně zbit obžalovaného Pavla Koblížka. Jednalo se o útok intenzivní, déletrvající, který se obžalovaný marně snažil odvrátit nejprve verbálně a následně i výstražným použitím střelné zbraně. Pokud pak útok, zejména jednání Radka Svobody, vnímal jako bezprostředně život ohrožující, je nutno učinit závěr, že se v jeho případě jednalo o nutnou obranu. Lze vyslovit určité pochybnosti, zda použití střelné zbraně vůči neozbrojeným útočníkům bylo přiměřené, či nikoliv. Zde je nutno však přihlídnout k celkové atmosféře a k souhrnnému jednání poškozených. Podle názoru soudu, pokud má být obrana účinná, musí být intenzivnější, než je útok. Pokud by tento požadavek nemohl být akceptován, pak by v podstatě každá obrana musela být logicky neúčinná. Obžalovaný v době, kdy ležel na zemi, jeden z útočníků ho bezprostředně, jak to obžalovaný vnímal, ohrožoval na životě a další 2 útočníci byli v jeho bezprostřední blízkosti, neměl obžalovaný jinou možnost k obraně, než použít střelnou zbraň. Jak je pak patrné, tak ani použití střelné zbraně vůči Radku Svobodovi nevedlo k zastavení útoku bratrů Svobodových vůči obžalovanému, na kterého bezprostředně po výstřelu zaútočil i Lukáš Svoboda. Podle názoru soudu za dané situace bylo použití zbraně ze strany obžalovaného vůči Radku a Lukáš Svobodovým zcela legálním a podle názoru soudu obžalovaný jednal v rámci nutné obrany. Použití střelné zbraně za dané situace soud považoval za obranu, která byla zcela přiměřená způsobu a charakteru útoku. O tom, že obžalovaný takto jednal v obavě o své zdraví a život a nikoliv ve snaze uniknout postihu za vystřikání klubu pepřovým sprejem, svědčí i skutečnost, že poté, co útok bratrů Svobodových skončil, si obžalovaný opodál sedl na trávnik a naprosto v klidu počkal na příjezd policejních orgánů a nijak se nesnažil z místa utéci.

Soud se z výše uvedených důvodů neztotožnil s právním názorem státního zástupce, který v jednání obžalovaného spatřoval trestný čin zabití dle § 141 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Podle názoru soudu se v daném případě jednalo o odvracení trvajícího útoku. Z výše uvedených důvodů pak soud obžalovaného dle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil v plném rozsahu obžaloby.

Vzhledem ke zprošťujícímu výroku, pak nebylo než dle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do 8 dnů od doručení opisu rozsudku, a to u Krajského soudu Hradec Králové. O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud Praha. Práva odvolání se nemůže domáhat ta osoba, která se tohoto práva výslovně vzdala. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná podat odvolání pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Hradci Králové dne 20.11.2015

Za správnost vyhotovení:
B. Černíková

JUDr. Petr Mráka, v.r.
předseda senátu